

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 222



Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

63ο έτος

6 Ιουλίου 2020

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2020/C 222/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2020/C 222/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-370/17 και C-37/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Απριλίου 2020 [αιτήσεις των Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασως] — Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) κατά Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA κατά Jean-Luc Roignant (C-37/18) [Προδικαστική παραπομπή – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κοινωνική ασφάλιση – Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Άρθρο 14, σημείο 1, στοιχείο α' – Αποσπασμένοι εργαζόμενοι – Άρθρο 14, σημείο 2, στοιχείο α', περίπτωση i – Πρόσωπο που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών και εργάζεται σε υποκατάστημα ή μόνιμη αντιπροσωπεία την οποία διατηρεί η οικεία επιχείρηση στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο στο οποίο έχει την έδρα της – Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 – Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 12α, παράγραφος 1α – Πιστοποιητικό E 101 – Δεσμευτική ισχύς – Πιστοποιητικό που αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε δολίως – Εξουσία του δικαστή του κράτους μέλους υποδοχής να διαπιστώσει την απάτη και να μη λάβει υπόψη το πιστοποιητικό – Άρθρο 84α, παράγραφος 3, του κανονισμού 1408/71 – Συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων φορέων – Ισχύς του δεδικασμένου της ποινικής δίκης στην πολιτική δίκη – Υπεροχή του δικαίου της Ένωσης]

2

EL

2020/C 222/03

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-715/17, C-718/17 και C-719/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας [Παράβαση κράτους μέλους — Αποφάσεις (ΕΕ) 2015/1523 και (ΕΕ) 2015/1601 — Άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 4 έως 11, καθεμίας από τις αποφάσεις αυτές — Προσωρινά μέτρα στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας — Επείγουσα κατάσταση λόγω αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος ορισμένων κρατών μελών — Μετεγκατάσταση των υπηκόων αυτών στο έδαφος των λοιπών κρατών μελών — Διαδικασία μετεγκατάστασης — Υποχρέωση των κρατών μελών να υποδεικνύουν σε τακτά χρονικά διαστήματα, και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον αριθμό των αιτούντων διεθνή προστασία που μπορούν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός τους — Συνακόλουθες υποχρεώσεις για την υλοποίηση της μετεγκατάστασης — Συμφέροντα των κρατών μελών σχετικά με την εθνική ασφάλεια και τη δημόσια τάξη — Δυνατότητα κράτους μέλους να επικαλεστεί το άρθρο 72 ΣΛΕΕ προκειμένου να μην εφαρμόσει υποχρεωτικές πράξεις του δικαίου της Ένωσης]

3

2020/C 222/04

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-103/18 και C-429/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αιτήσεις του Juzgado Contencioso-Administrativo nº 8 de Madrid και του Juzgado Contencioso-Administrativo nº 14 de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez κ.λπ. (C-429/18) κατά Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud) (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 5 — Έννοια των «διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου» — Μη τήρηση εκ μέρους του εργοδότη της νόμιμης προθεσμίας για την οριστική πλήρωση της θέσης την οποία καλύπτει προσωρινά εργαζόμενος ορισμένου χρόνου — Σιωπηρή παράταση της σχέσης εργασίας από έτος σε έτος — Εργαζόμενος ορισμένου χρόνου που απασχολείται στην ίδια θέση κατόπιν δύο διαδοχικών διορισμών — Έννοια των «αντικειμενικών λόγων» που δικαιολογούν την ανανέωση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Τήρηση των λόγων πρόσληψης που προβλέπει η εθνική νομοθεσία — Συγκεκριμένη εξέταση από την οποία προκύπτει ότι ο εργοδότης επιδιώκει, με τη διαδοχική ανανέωση σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του σε προσωπικό — Μέτρα για την αποτροπή της κατάχρησης που προκαλείται από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και, αν απαιτείται, για την επιβολή κυρώσεων για την κατάχρηση αυτή — Διαδικασίες επιλογής για την οριστική πλήρωση των θέσεων τις οποίες καλύπτουν προσωρινά εργαζόμενοι ορισμένου χρόνου — Μετατροπή της σχέσης εργασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου σε «σχέση αορίστου χρόνου σε μη μόνιμη θέση» — Καταβολή στον εργαζόμενο αποζημίωσης αντιστοίχης με εκείνη που οφείλεται σε περίπτωση καταχρηστικής απόλυσης — Εφαρμογή της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου παρά το γεγονός ότι οι διαδοχικές ανανεώσεις των συμβάσεων ορισμένου χρόνου έγιναν με τη συγκατάθεση του εργαζομένου — Ρήτρα 5, σημείο 1 — Έλλειψη υποχρέωσης των εθνικών δικαστηρίων να αφήσουν ανεφάρμοστη μη συμβατή εθνική ρύθμιση)

5

2020/C 222/05

Υπόθεση C-228/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Κύρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Gazdasági Versenyhivatal κατά Budapest Bank Nyrt. κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Συστήματα πληρωμών με κάρτα — Διαπραγματευτική συμφωνία με την οποία καθορίζεται το επίπεδο των διαπραγματευτικών προμηθειών — Συμφωνία περιοριστική του ανταγωνισμού τόσο εκ του αντικειμένου όσο και εκ του αποτελέσματος — Έννοια του περιορισμού του ανταγωνισμού ως «εκ του αντικειμένου»)

6

2020/C 222/06

Υπόθεση C-234/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo κατά BP, AB, PB, «Trast B» OOD, «Agro In 2001» EOOD, «ACount Service 2009» EOOD, «Invest Management» OOD, «Estate» OOD, «Bromak» OOD, «Bromak Finance» EAD, «Viva Telekom Bulgaria» EOOD, «Balgarska Telekomunikationna Kompania» AD, «Hedge Investment Bulgaria» AD, «Kemira» OOD, «Dunarit» AD, «Technologischen Zentar-Institut Po Mikroelektronika» AD, «Evrobild 2003» EOOD, «Technotel Invest» AD, «Ken Trade» EAD, «Konsult Av» EOOD, Louvriér Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreño Ventures Ltd (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Διαδικασία δημεύσεως των παρανόμως αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων ελλείψει ποινικής καταδίκης — Οδηγία 2014/42/ΕΕ — Πεδίο εφαρμογής — Απόφαση-πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ)

7

2020/C 222/07	Υπόθεση C-406/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PG κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική ασύλου και επικουρικής προστασίας – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 46, παράγραφος 3 – Πλήρης και ex nunc εξέταση – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Εξουσίες και καθήκοντα του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου – Έλλειψη εξουσίας για μεταρρύθμιση των αποφάσεων των αρμόδιων αρχών σε θέματα διεθνούς προστασίας – Εθνική ρύθμιση που προβλέπει υποχρέωση εκδόσεως αποφάσεως εντός προθεσμίας 60 ημερών)	8
2020/C 222/08	Υπόθεση C-458/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «GVC Services (Bulgaria)» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia (Προδικαστική παραπομπή – Κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών – Οδηγία 2011/96/ΕΕ – Άρθρο 2, στοιχείο α', σημεία i και iii, και παράρτημα I, μέρος A, στοιχείο κ)', και μέρος Β, τελευταία περίπτωση – Έννοιες των «εταιριών που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου» και του «corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο» – Εταιρίες καταχωρισμένες στο μητρώο εταιριών στο Γιβραλτάρ και υποκείμενες στον εκεί φόρο εταιριών)	9
2020/C 222/09	Υπόθεση C-500/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunalul Specializat Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AU κατά Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala Bucuresti (Προδικαστική παραπομπή – Ελευθερία εγκαταστάσεως – Ελευθέρη παροχή υπηρεσιών – Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων – Οδηγία 2004/39/ΕΚ – Έννοιες του «ιδιώτη πελάτη» και του «καταναλωτή» – Προϋποθέσεις επίκλησης της ιδιότητας του καταναλωτή – Καθορισμός της διεθνούς δικαιοδοσίας για την εκδίκαση της αίτησης)	9
2020/C 222/10	Υπόθεση C-564/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LH κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Προδικαστική παραπομπή – Πολιτική ασύλου – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Αίτηση διεθνούς προστασίας – Άρθρο 33, παράγραφος 2 – Λόγοι απαραδέκτου – Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα το απαραδέκτο αιτήσεως αν ο αιτών αφίχθη στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος από χώρα στην οποία δεν υφίσταται διώξεις ή δεν διατρέχει κίνδυνο σοβαρής βλάβης, ή αν η χώρα αυτή παρέχει επαρκή προστασία – Άρθρο 46 – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Δικαστικός έλεγχος των διοικητικών αποφάσεων όσον αφορά το απαραδέκτο των αιτήσεων διεθνούς προστασίας – Προθεσμία οκτώ ημερών για να αποφανθεί το δικαστήριο – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	10
2020/C 222/11	Υπόθεση C-567/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Coty Germany GmbH κατά Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl [Προδικαστική παραπομπή – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 9 – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 – Άρθρο 9 – Δικαιώματα που παρέχει το σήμα – Χρήση – Κατοχή προϊόντων προς τους σκοπούς της προσφοράς ή της εμπορίας τους – Αποθήκευση, ενόψει αποστολής, προϊόντων τα οποία προσβάλλουν δικαίωμα στο σήμα και τα οποία πωλούνται μέσω διαδικτυακής πλατφόρμας πωλήσεων]	11
2020/C 222/12	Υπόθεση C-612/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 — ClientEarth κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση και παράγραφος 6 – Εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης – Προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις – Έγγραφα καταρτισθέντα από τη νομική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτών και κρατών και το σύστημα επενδυτικών δικαστηρίων στις εμπορικές συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μερική άρνηση παροχής πρόσβασης]	12

2020/C 222/13	Υπόθεση C-753/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) κατά Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB (Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα – Οδηγία 2001/29/ΕΚ – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Οδηγία 2006/115/ΕΚ – Άρθρο 8, παράγραφος 2 – Έννοια της «παρουσίας στο κοινό» – Εταιρία εκμίσθωσης αυτοκινήτων τα οποία διαθέτουν ραδιόφωνο στον πάγιο εξοπλισμό τους)	12
2020/C 222/14	Υπόθεση C-765/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Landgericht Koblenz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stadtwerke Neuwied GmbH κατά RI (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2003/55/ΕΚ – Κοινός κανόνας για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου – Προστασία των καταναλωτών – Άρθρο 3, παράγραφος 3, και παράρτημα Α, στοιχείο β' – Διαφάνεια των συμβατικών όρων – Υποχρέωση έγκαιρης και άμεσης ενημέρωσης του καταναλωτή σχετικά με αυξήσεις στα τιμολόγια)	13
2020/C 222/15	Υπόθεση C-802/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caisse pour l'avenir des enfants κατά FV, GW [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 45 ΣΛΕΕ – Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 1, στοιχείο θ' – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Ίση μεταχείριση – Κοινωνικά πλεονεκτήματα – Οδηγία 2004/38/ΕΚ – Άρθρο 2, σημείο 2 – Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 – Άρθρο 7, παράγραφος 2 – Οικογενειακό επίδομα – Έννοια των «μελών της οικογένειας» – Αποκλεισμός του τέκνου του συζύγου των εργαζομένων που είναι κάτοικοι αλλοδαπής – Διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με το τέκνο του συζύγου των εργαζομένων που είναι κάτοικοι ημεδαπής – Δικαιολόγηση]	14
2020/C 222/16	Υπόθεση C-45/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Compañía de Tranvías de La Coruña, SA κατά Ayuntamiento de A Coruña [Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 – Δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές – Άρθρο 8 – Μεταβατικό καθεστώς – Άρθρο 8, παράγραφος 3 – Λήξη των συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας – Υπολογισμός της μέγιστης διάρκειας των συμβάσεων η οποία καθορίζεται στα 30 έτη – Προσδιορισμός της ημερομηνίας από την οποία αρχίζει να υπολογίζεται η μέγιστη διάρκεια των 30 ετών]	15
2020/C 222/17	Υπόθεση C-329/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Condominio di Milano, via Meda κατά Eurothermo SpA (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Άρθρο 2, στοιχείο β' – Έννοια του όρου «καταναλωτής» – Ένωση συνιδιοκτητών επί οροφκτησίας)	15
2020/C 222/18	Υπόθεση C-897/19 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Vrhovni sud (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά I. N. (Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Συμφωνία ΕΟΧ – Απαγόρευση των διακρίσεων – Άρθρο 36 – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Πεδίο εφαρμογής – Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν – Συμφωνία για τη διαδικασία παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφενός, και της Ισλανδίας και της Νορβηγίας, αφετέρου Έκδοση σε τρίτο κράτος Ισλανδού υπηκόου – Προστασία των υπηκόων κράτους μέλους από την έκδοση – Απουσία ισοδύναμης προστασίας υπηκόων άλλου κράτους – Ισλανδός υπήκοος στον οποίο έχει χορηγηθεί άσυλο βάσει του εθνικού δικαίου πριν από την κτήση της ισλανδικής ιθαγένειας – Περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία – Δικαιολόγηση στηριζόμενη στην πρόληψη της ατιμωρησίας – Αναλογικότητα – Έλεγχος των εγγυήσεων που προβλέπει το άρθρο 19, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	16
2020/C 222/19	Υπόθεση C-141/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 23 Μαρτίου 2020 — Finanzamt Kiel κατά Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH	17
2020/C 222/20	Υπόθεση C-160/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Rotterdam (Κάτω Χώρες) στις 24ης Μαρτίου 2020 — Stichting Rookpreventie Jeugd κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	17

2020/C 222/21	Υπόθεση C-175/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) στις 14 Απριλίου 2020 — SIA SS κατά Valsts ierēmmumu dienests	19
2020/C 222/22	Υπόθεση C-181/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 24 Απριλίου 2020 — VYSOČINA WIND a.s. κατά Česká republika — Ministerstvo životního prostředí	20
2020/C 222/23	Υπόθεση C-186/20: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) στις 29 Απριλίου 2020 — HYDINA SK s.r.o. κατά Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky	20
Γενικό Δικαστήριο		
2020/C 222/24	Υπόθεση T-282/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 2020 — Bernis κ.λπ. κατά SRB [Προσφυγή ακυρώσεως – Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική Ένωση – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (EME) – Άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 – Διαδικασία εξυγίανσης εφαρμοστέα σε περίπτωση που οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης – Μητρική και θυγατρική εταιρία – Διαπίστωση από την ΕΚΤ ότι οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης – Απόφαση του SRB να μην εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης – Απουσία δημόσιου συμφέροντος – Εκκαθάριση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο – Μέτοχοι – Πράξη που δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες – Απαράδεκτο]	22
2020/C 222/25	Υπόθεση T-141/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2020 — Sabo κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου [Προσφυγή ακυρώσεως – Περιβάλλον – Ενέργεια – Οδηγία (ΕΕ) 2018/200 – Συμπερίληψη της δασικής βιομάζας στις πηγές ανανεώσιμης ενέργειας – Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα – Απαράδεκτο]	23
2020/C 222/26	Υπόθεση T-278/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2020 — Aurora κατά OCVV — SESVanderhave (M 02205) («Προσφυγή ακυρώσεως – Φυτικές ποικιλίες – Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας – Ποικιλία ζαχαρότευτλου M 02205 – Απόφαση παραπομπής στο αρμόδιο τμήμα του ΚΓΦΠ για την έκδοση νέας απόφασης επί προσφυγής – Άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 – Έλλειψη εννόμου συμφέροντος – Εξουσία μεταρρυθμίσεως – Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη»)	24
2020/C 222/27	Υπόθεση T-308/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 2020 — Lucaccioni κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Πράξη μη δεκτική προσφυγής – Προπαρασκευαστική πράξη – Μη υποβολή διοικητικής ενστάσεως – Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει απαράδεκτη)	24
2020/C 222/28	Υπόθεση T-757/19: Προσφυγή-αγωγή της 6ης Μαΐου 2020 — HB κατά ΕΤΕπ	25
2020/C 222/29	Υπόθεση T-217/20: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2020 — Ελλάδα κατά Επιτροπής	26
2020/C 222/30	Υπόθεση T-247/20: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Μαΐου 2020 — JP κατά Επιτροπής	27
2020/C 222/31	Υπόθεση T-258/20: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2020 — Klymenko κατά Συμβουλίου	28
2020/C 222/32	Υπόθεση T-261/20: Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2020 — Rochem Group κατά EUIPO — Rochem Marine (ROCHEM)	29
2020/C 222/33	Υπόθεση T-262/20: Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2020 — Rochem Group κατά EUIPO — Rochem Marine (ROCHEM)	30

2020/C 222/34	Υπόθεση T-267/20: Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2020 — Arbuizon κατά Συμβουλίου	31
2020/C 222/35	Υπόθεση T-268/20: Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2020 — Pšonka κατά Συμβουλίου	32
2020/C 222/36	Υπόθεση T-269/20: Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2020 — Pšonka κατά Συμβουλίου	33
2020/C 222/37	Υπόθεση T-278/20: Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2020 — Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture και Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts κατά Επιτροπής	34
2020/C 222/38	Υπόθεση T-279/20: Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2020 — CWS Powder Coatings κατά Επιτροπής	35
2020/C 222/39	Υπόθεση T-284/20: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2020 — Klaus Berthold κατά EUIPO — Thomann (HB Harley Benton)	36
2020/C 222/40	Υπόθεση T-285/20: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2020 — MCM Products κατά EUIPO — The Nomad Company (NOMAD)	37
2020/C 222/41	Υπόθεση T-286/20: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2020 — Capella κατά EUIPO — Cobi.bike (GOBI)	38
2020/C 222/42	Υπόθεση T-287/20: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2020 — Eggy Food κατά EUIPO (EGGY FOOD)	38
2020/C 222/43	Υπόθεση T-288/20: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2020 — Brillux και Daw κατά Επιτροπής	39
2020/C 222/44	Υπόθεση T-290/20: Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2020 — Ceramica Flaminia κατά EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)	40
2020/C 222/45	Υπόθεση T-291/20: Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2020 — Yanukovych κατά Συμβουλίου	41
2020/C 222/46	Υπόθεση T-292/20: Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2020 — Yanukovych κατά Συμβουλίου	42
2020/C 222/47	Υπόθεση T-293/20: Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2020 — Ruiz-Ruiz κατά Επιτροπής	43

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2020/C 222/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 215 της 29.6.2020

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 209 της 22.6.2020

EE C 201 της 15.6.2020

EE C 191 της 8.6.2020

EE C 175 της 25.5.2020

EE C 162 της 11.5.2020

EE C 161 της 11.5.2020

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Απριλίου 2020 [αιτήσεις των Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) κατά Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA κατά Jean-Luc Poignant (C-37/18)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-370/17 και C-37/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κοινωνική ασφάλιση – Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Άρθρο 14, σημείο 1, στοιχείο α' – Αποσπασμένοι εργαζόμενοι – Άρθρο 14, σημείο 2, στοιχείο α', περίπτωση i – Πρόσωπο που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών και εργάζεται σε υποκατάστημα ή μόνιμη αντιπροσωπεία την οποία διατηρεί η οικεία επιχείρηση στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο στο οποίο έχει την έδρα της – Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 – Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 12α, παράγραφος 1α – Πιστοποιητικό E 101 – Δεσμευτική ισχύς – Πιστοποιητικό που αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε δολίως – Εξουσία του δικαστή του κράτους μέλους υποδοχής να διαπιστώσει την απάτη και να μη λάβει υπόψη το πιστοποιητικό – Άρθρο 84α, παράγραφος 3, του κανονισμού 1408/71 – Συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων φορέων – Ισχύς του δεδικασμένου της ποινικής δίκης στην πολιτική δίκη – Υπεροχή του δικαίου της Ένωσης]

(2020/C 222/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούντα δικαστήρια

Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) (C-370/17), Vueling Airlines SA (C-37/18)

κατά

Vueling Airlines SA (C-370/17), Jean-Luc Poignant (C-37/18)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια κράτους μέλους τα οποία επιλαμβάνονται υποθέσεως στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας κινηθείσας σε βάρος εργοδότη για πραγματικά περιστατικά δυνάμενα να καταδείξουν δόλια κτήση ή χρησιμοποίηση πιστοποιητικών E 101 χορηγηθέντων βάσει του άρθρου 14, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 631/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, σχετικά με εργαζομένους που ασκούν τις δραστηριότητές τους εντός του κράτους μέλους αυτού μπορούν να διαπιστώσουν την ύπαρξη απάτης και, κατά συνέπεια, να μη λάβουν υπόψη τα πιστοποιητικά αυτά μόνον αφού βεβαιωθούν:

- αφενός, ότι η διαδικασία του άρθρου 84α, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού κινήθηκε χωρίς καθυστέρηση και ότι δόθηκε η δυνατότητα στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους εκδόσεως να επανεξετάσει το βάσιμο της χορηγήσεως των εν λόγω πιστοποιητικών υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων στοιχείων που του παρέσχε ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους υποδοχής, τα οποία υποδηλώνουν ότι τα εν λόγω πιστοποιητικά αποκτήθηκαν ή χρησιμοποιήθηκαν δολίως και
 - αφετέρου, ότι ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους εκδόσεως παρέλειψε να προβεί σε τέτοια επανεξέταση και να λάβει θέση, εντός ευλόγου χρόνου, επί των ως άνω στοιχείων, ακυρώνοντας ή ανακαλώντας, κατά περίπτωση, τα επίμαχα πιστοποιητικά.
- 2) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 574/72, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 647/2005, και η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης έχουν την έννοια ότι σε περίπτωση που έχει εκδοθεί σε βάρος εργοδότη, στο κράτος μέλος υποδοχής, ποινική καταδικαστική απόφαση στηριζόμενη σε αμετάκλητη διαπίστωση, κατά παραβίαση του δικαίου αυτού, περί διαπράξεως απάτης δεν επιτρέπουν σε πολιτικό δικαστήριο του εν λόγω κράτους μέλους, που δεσμεύεται από τη βάση του εθνικού δικαίου αρχή της ισχύος του δεδικασμένου της ποινικής δίκης στην πολιτική δίκη, να υποχρεώσει τον εν λόγω εργοδότη, απλώς και μόνο λόγω της ως άνω ποινικής καταδικαστικής αποφάσεως, να καταβάλει αποζημίωση στους εργαζομένους ή σε συνταξιοδοτικό οργανισμό του ίδιου κράτους μέλους σε βάρος των οποίων διαπράχθηκε η απάτη αυτή.

(¹) EE C 283 της 28.8.2017.
EE C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-715/17, C-718/17 και C-719/17) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους – Αποφάσεις (ΕΕ) 2015/1523 και (ΕΕ) 2015/1601 – Άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 4 έως 11, καθεμίας από τις αποφάσεις αυτές – Προσωρινά μέτρα στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας – Επείγουσα κατάσταση λόγω αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος ορισμένων κρατών μελών – Μετεγκατάσταση των υπηκόων αυτών στο έδαφος των λοιπών κρατών μελών – Διαδικασία μετεγκατάστασης – Υποχρέωση των κρατών μελών να υποδεικνύουν σε τακτά χρονικά διαστήματα, και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον αριθμό των αιτούντων διεθνή προστασία που μπορούν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός τους – Συνακόλουθες υποχρεώσεις για την υλοποίηση της μετεγκατάστασης – Συμφέροντα των κρατών μελών σχετικά με την εθνική ασφάλεια και τη δημόσια τάξη – Δυνατότητα κράτους μέλους να επικαλεστεί το άρθρο 72 ΣΛΕΕ προκειμένου να μην εφαρμόσει υποχρεωτικές πράξεις του δικαίου της Ένωσης]

(2020/C 222/03)

Γλώσσες διαδικασίας: η τσεχική, η ουγγρική και η πολωνική

Διάδικοι

(Υπόθεση C-715/17)

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils και A. Tokár)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: E. Borawska-Kędzierska και B. Majczyna)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της Δημοκρατίας της Πολωνίας: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš και A. Brabcová), Ουγγαρία (εκπρόσωπος: M. Z. Fehér)

(Υπόθεση C-718/17)

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils και A. Tokár)

Καθής: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Z. Fehér και G. Κοός)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της Ουγγαρίας: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš και A. Brabcová), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: E. Borawska-Kędzierska και B. Majczyna)

(Υπόθεση C-719/17)

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils και A. Tokár)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš και A. Brabcová)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της Τσεχικής Δημοκρατίας: Ουγγαρία (εκπρόσωπος: M. Z. Fehér), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: E. Borawska-Kędzierska και B. Majczyna)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις C-715/17, C-718/17 και C-719/17 προς έκδοση κοινής απόφασης.
- 2) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, μη υποδεικνύοντας σε τακτά χρονικά διαστήματα, και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον προσήκοντα αριθμό αιτούντων διεθνή προστασία που μπορούσαν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός της, παρέβη, από τις 16 Μαρτίου 2016, τις υποχρεώσεις που υπείχε από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της απόφασης (ΕΕ) 2015/1523 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας, και από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της απόφασης (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας, καθώς και, κατά συνέπεια, τις μεταγενέστερες υποχρεώσεις μετεγκατάστασης τις οποίες υπείχε από το άρθρο 5, παράγραφοι 4 έως 11, καθεμίας από τις δύο αυτές αποφάσεις.
- 3) Η Ουγγαρία, μη υποδεικνύοντας σε τακτά χρονικά διαστήματα, και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον προσήκοντα αριθμό αιτούντων διεθνή προστασία που μπορούσαν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός της, παρέβη, από τις 25 Δεκεμβρίου 2015, τις υποχρεώσεις που υπείχε από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της απόφασης 2015/1601 καθώς και, κατά συνέπεια, τις μεταγενέστερες υποχρεώσεις μετεγκατάστασης τις οποίες υπείχε από το άρθρο 5, παράγραφοι 4 έως 11, της απόφασης αυτής.
- 4) Η Τσεχική Δημοκρατία, μη υποδεικνύοντας σε τακτά χρονικά διαστήματα, και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον προσήκοντα αριθμό αιτούντων διεθνή προστασία που μπορούσαν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός της, παρέβη, από τις 13 Αυγούστου 2016, τις υποχρεώσεις που υπείχε από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της απόφασης 2015/1523 και από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της απόφασης 2015/1601 καθώς και, κατά συνέπεια, τις μεταγενέστερες υποχρεώσεις μετεγκατάστασης τις οποίες υπείχε από το άρθρο 5, παράγραφοι 4 έως 11, καθεμίας από τις δύο αυτές αποφάσεις.
- 5) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της στις υποθέσεις C-715/17, C-718/17 και C-719/17, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση C-715/17.
- 6) Η Ουγγαρία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της στις υποθέσεις C-715/17, C-718/17 και C-719/17, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση C-718/17.
- 7) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της στις υποθέσεις C-715/17, C-718/17 και C-719/17, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση C-719/17.

(¹) ΕΕ C 112 της 26.03.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αιτήσεις του Juzgado Contencioso-Administrativo nº 8 de Madrid και του Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez κ.λπ. (C-429/18) κατά Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-103/18 και C-429/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 1999/70/EK – Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP – Ρήτρα 5 – Έννοια των «διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου» – Μη τήρηση εκ μέρους του εργοδότη της νόμιμης προθεσμίας για την οριστική πλήρωση της θέσης την οποία καλύπτει προσωρινά εργαζόμενος ορισμένου χρόνου – Σιωπηρή παράταση της σχέσης εργασίας από έτος σε έτος – Εργαζόμενος ορισμένου χρόνου που απασχολείται στην ίδια θέση κατόπιν δύο διαδοχικών διορισμών – Έννοια των «αντικειμενικών λόγων» που δικαιολογούν την ανανέωση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου – Τήρηση των λόγων πρόσληψης που προβλέπει η εθνική νομοθεσία – Συγκεκριμένη εξέταση από την οποία προκύπτει ότι ο εργοδότης επιδιώκει, με τη διαδοχική ανανέωση σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του σε προσωπικό – Μέτρα για την αποτροπή της κατάχρησης που προκαλείται από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και, αν απαιτείται, για την επιβολή κυρώσεων για την κατάχρηση αυτή – Διαδικασίες επιλογής για την οριστική πλήρωση των θέσεων τις οποίες καλύπτουν προσωρινά εργαζόμενοι ορισμένου χρόνου – Μετατροπή της σχέσης εργασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου σε «σχέση αορίστου χρόνου σε μη μόνιμη θέση» – Καταβολή στον εργαζόμενο αποζημίωσης αντίστοιχης με εκείνη που οφείλεται σε περίπτωση καταχρηστικής απόλυσης – Εφαρμογή της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου παρά το γεγονός ότι οι διαδοχικές ανανεώσεις των συμβάσεων ορισμένου χρόνου έγιναν με τη συγκατάθεση του εργαζομένου – Ρήτρα 5, σημείο 1 – Έλλειψη υποχρέωσης των εθνικών δικαστηρίων να αφήσουν ανεφάρμοστη μη συμβατή εθνική ρύθμιση)

(2020/C 222/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούντα δικαστήρια

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez κ.λπ. (C-429/18)

κατά

Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Διατακτικό

- 1) Τα κράτη μέλη και/ή οι κοινωνικοί εταίροι δεν δύνανται να εξαιρούν από την έννοια των «διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου», κατά τη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, την περίπτωση όπου εργαζόμενος ο οποίος προσλαμβάνεται με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου, ήτοι για την κάλυψη κενής θέσης έως την οριστική πλήρωσή της, διορίζεται επανειλημμένα στην ίδια θέση την οποία καλύπτει αδιαλείπτως επί σειρά ετών και ασκεί, σταθερά και χωρίς διακοπή, τα ίδια καθήκοντα, όταν η μακροχρόνια διατήρηση του εργαζομένου στην κενή αυτή θέση αποτελεί συνέπεια της μη τήρησης εκ μέρους του εργοδότη της επιβαλλόμενης από τον νόμο υποχρέωσής του να οργανώσει, εντός της προβλεπόμενης προς τούτο προθεσμίας, διαδικασία επιλογής για την οριστική πλήρωση της ως άνω κενής θέσης και όταν, εξ αυτού του λόγου, η σχέση εργασίας παρατεινόταν σιωπηρά από έτος σε έτος.
- 2) Η ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία και νομολογία κατά τις οποίες, για να γίνει δεκτό ότι η διαδοχική ανανέωση σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου δικαιολογείται από «αντικειμενικούς λόγους» κατά την έννοια του σημείου 1, στοιχείο α', της ως άνω ρήτρας, αρκεί μόνον η συνδρομή ενός από τους λόγους πρόσληψης που προβλέπει η εθνική αυτή νομοθεσία, ήτοι λόγων ανάγκης, επείγοντος ή σχετιζόμενων με την ανάπτυξη προγραμμάτων προσωρινού, συγκυριακού ή έκτακτου χαρακτήρα, εφόσον η εθνική αυτή νομοθεσία και νομολογία δεν εμποδίζουν τον συγκεκριμένο εργοδότη να καλύπτει στην πράξη μέσω των ανανεώσεων αυτών πάγιες και διαρκείς ανάγκες του σε προσωπικό.

- 3) Η ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70, έχει την έννοια ότι εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει, σύμφωνα με το σύνολο των εφαρμοστέων κανόνων του εθνικού δικαίου, αν η οργάνωση διαδικασιών επιλογής για την οριστική πλήρωση των θέσεων που καλύπτονται προσωρινά από τους εργαζομένους με σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, η μετατροπή του καθεστώτος των εργαζομένων αυτών σε καθεστώς «προσωπικού αορίστου χρόνου σε μη μόνιμη θέση» και η καταβολή στους εν λόγω εργαζομένους αποζημίωσης αντίστοιχης προς εκείνη που οφείλεται σε περίπτωση καταχρηστικής απόλυσης είναι κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της κατάχρησης που προκύπτει από τη χρήση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και, αν απαιτείται, για την επιβολή κυρώσεων για την κατάχρηση αυτή ή ισοδύναμα νομοθετικά μέτρα κατά την έννοια της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού.
- 4) Η ρήτρα 2, η ρήτρα 3, σημείο 1, και η ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση καταχρηστικής χρησιμοποίησης εκ μέρους εργοδότη που υπάγεται στον δημόσιο τομέα διαδοχικών σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, η συγκατάθεση του θιγόμενου εργαζομένου για την ίδρυση και/ή την ανανέωση των σχέσεων αυτών εργασίας δεν αίρει, από την άποψη αυτή, την καταχρηστικότητα της συμπεριφοράς του εν λόγω εργοδότη, ώστε να μην εφαρμοστεί στην περίπτωση αυτού του εργαζομένου η συμφωνία-πλαisiού.
- 5) Το δικαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει σε εθνικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται διαφοράς μεταξύ εργαζομένου και του εργοδότη του ο οποίος υπάγεται στον δημόσιο τομέα να αφήσει ανεφάρμοστη εθνική ρύθμιση η οποία δεν συνάδει με τη ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70.

(¹) EE C 161 της 07.05.2018.
EE C 373 της 15.10.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Κύρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Gazdasági Versenyhivatal κατά Budapest Bank Nyrt. κ.λπ.

(Υπόθεση C-228/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Συστήματα πληρωμών με κάρτα – Διατραπεζική συμφωνία με την οποία καθορίζεται το επίπεδο των διατραπεζικών προμηθειών – Συμφωνία περιοριστική του ανταγωνισμού τόσο εκ του αντικειμένου όσο και εκ του αποτελέσματος – Έννοια του περιορισμού του ανταγωνισμού ως «εκ του αντικειμένου»)

(2020/C 222/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gazdasági Versenyhivatal

κατά

Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στο να θεωρηθεί ότι η ίδια αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά περιορίζει τον ανταγωνισμό τόσο ως εκ του αντικειμένου όσο και ως εκ του αποτελέσματος, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

- 2) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι διαπραγματευτική συμφωνία ορίζουσα ενιαίο ποσό διαπραγματευτικής προμήθειας, η οποία εισπράττεται, όταν πραγματοποιείται πράξη πληρωμής με κάρτα, από τις εκδότριες τράπεζες τέτοιων καρτών οι οποίες προτείνονται από τις εταιρίες παροχής υπηρεσιών πληρωμής με κάρτα που δραστηριοποιούνται στην οικεία εθνική αγορά, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως συμφωνία έχουσα «ως αντικείμενο» την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού, υπό την έννοια της εν λόγω διατάξεως, εκτός εάν η συμφωνία αυτή, λαμβανομένων υπόψη της διατυπώσεώς της, των σκοπών της και του πλαισίου της, μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι αρκούντως βλαπτική για τον ανταγωνισμό ώστε να χαρακτηριστεί με τον τρόπο αυτόν, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 231 της 02.07.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo κατά BP, AB, PB, «Trast B» OOD, «Agro In 2001» EOOD, «ACounT Service 2009» EOOD, «Invest Management» OOD, «Estate» OOD, «Bromak» OOD, «Bromak Finance» EAD, «Viva Telekom Bulgaria» EOOD, «Balgarska Telekomunikationna Kompania» AD, «Hedge Investment Bulgaria» AD, «Kemira» OOD, «Dunarit» AD, «Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika» AD, «Evrobild 2003» EOOD, «Technotel Invest» AD, «Ken Trade» EAD, «Konsult Av» EOOD, Louvriier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreno Ventures Ltd

(Υπόθεση C-234/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Διαδικασία δημεύσεως των παρανόμως αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων ελλείπει ποινικής καταδίκης – Οδηγία 2014/42/ΕΕ – Πεδίο εφαρμογής – Απόφαση-πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ)

(2020/C 222/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo

κατά

BP, AB, PB, «Trast B» OOD, «Agro In 2001» EOOD, «ACounT Service 2009» EOOD, «Invest Management» OOD, «Estate» OOD, «Bromak» OOD, «Bromak Finance» EAD, «Viva Telekom Bulgaria» EOOD, «Balgarska Telekomunikationna Kompania» AD, «Hedge Investment Bulgaria» AD, «Kemira» OOD, «Dunarit» AD, «Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika» AD, «Evrobild 2003» EOOD, «Technotel Invest» AD, «Ken Trade» EAD, «Konsult Av» EOOD, Louvriier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreno Ventures Ltd

παρισταμένης της: Corporate Commercial Bank, η οποία τελεί υπό εκκαθάριση

Διατακτικό

Η απόφαση-πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, για τη δήμευση των προϊόντων, οργάνων και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει ότι η δήμευση παρανόμως αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων διατάσσεται από εθνικό δικαστήριο κατόπιν διαδικασίας η οποία δεν προϋποθέτει ούτε τη διαπίστωση διαπράξεως ποινικού αδικήματος ούτε, κατά μείζονα λόγο, την καταδίκη των φερόμενων ως δραστών ποινικού αδικήματος.

(¹) EE C 240 της 9.7.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — PG κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Υπόθεση C-406/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική ασύλου και επικουρικής προστασίας – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 46, παράγραφος 3 – Πλήρης και ex nunc εξέταση – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Εξουσίες και καθήκοντα του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου – Έλλειψη εξουσίας για μεταρρύθμιση των αποφάσεων των αρμόδιων αρχών σε θέματα διεθνούς προστασίας – Εθνική ρύθμιση που προβλέπει υποχρέωση εκδόσεως αποφάσεως εντός προθεσμίας 60 ημερών)

(2020/C 222/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PG

κατά

Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση που παρέχει στα δικαστήρια μόνον την εξουσία να ακυρώνουν τις αποφάσεις των αρμόδιων σε θέματα διεθνούς προστασίας αρχών, αποκλειομένης της εξουσίας μεταρρυθμίσεώς τους. Εντούτοις, σε περίπτωση αναπομπής του φακέλου στην αρμόδια διοικητική αρχή, πρέπει να εκδίδεται νέα απόφαση εντός σύντομου χρόνου και η απόφαση αυτή να είναι σύμφωνη με την εκτίμηση που περιλαμβάνεται στην ακυρωτική δικαστική απόφαση. Εξάλλου, σε περίπτωση που εθνικό δικαστήριο, κατόπιν πλήρους και ex nunc εξετάσεως του συνόλου των κρίσιμων πραγματικών και νομικών στοιχείων που υπέβαλε ο αιτών διεθνή προστασία, διαπίστωσε ότι, κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων που προβλέπει η οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, πρέπει να χορηγηθεί στον αιτούντα διεθνή προστασία για τον λόγο που αυτός επικαλείται προς στήριξη της αιτήσεώς του, αλλά διοικητική αρχή εκδίδει εν συνεχεία αντίθετη απόφαση, χωρίς να διαπιστώνει προς τούτο ότι ανέκυψαν νέα στοιχεία που δικαιολογούν εκ νέου εκτίμηση των αναγκών διεθνούς προστασίας του εν λόγω αιτούντος, το δικαστήριο αυτό οφείλει, όταν το εθνικό δικαίο δεν του παρέχει κανένα μέσο με το οποίο να μπορεί να επιβάλει τη συμμόρφωση προς την απόφασή του, να μεταρρυθμίσει τη μη σύμφωνη προς τη δική του προηγούμενη απόφαση επίμαχη διοικητική απόφαση και να την υποκαταστήσει με τη δική του απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, αφήνοντας εν ανάγκη ανεφάρμοστη την εθνική νομοθεσία που του απαγορεύει να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο.
- 2) Το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση τάσσοσα στο δικαστήριο που επιλαμβάνεται προσφυγής κατά αποφάσεως περί απορριψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας προθεσμία 60 ημερών για να αποφανθεί, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαστήριο αυτό είναι σε θέση να εξασφαλίσει εντός της προθεσμίας αυτής την αποτελεσματικότητα των ουσιαστικών κανόνων και των διαδικαστικών εγγυήσεων που αναγνωρίζει υπέρ του αιτούντος το δικαίο της Ένωσης. Σε αντίθετη περίπτωση, το εν λόγω δικαστήριο υποχρεούται να μην εφαρμόσει την εθνική ρύθμιση που καθορίζει την προθεσμία για την έκδοση αποφάσεως και, μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής, να εκδώσει την απόφασή του όσο το δυνατόν ταχύτερα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 311 της 3.9.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «GVC Services (Bulgaria)» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

(Υπόθεση C-458/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών – Οδηγία 2011/96/ΕΕ – Άρθρο 2, στοιχεία α', σημεία i και iii, και παράρτημα I, μέρος Α, στοιχείο κη', και μέρος Β, τελευταία περίπτωση – Έννοιες των «εταιρειών που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου» και του «corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο» – Εταιρίες καταχωρισμένες στο μητρώο εταιριών στο Γιβραλτάρ και υποκείμενες στον εκεί φόρο εταιριών)

(2020/C 222/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«GVC Services (Bulgaria)» EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχείο α', σημεία i και iii, της οδηγίας 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, μέρος Α, στοιχείο κη', και μέρος Β, τελευταία περίπτωση, της οδηγίας αυτής, οι έννοιες «εταιρίες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου» και «corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο», οι οποίες περιέχονται στις διατάξεις αυτές, δεν αφορούν τις εταιρίες που έχουν συσταθεί στο Γιβραλτάρ και υπόκεινται στον εκεί φόρο εταιριών.

⁽¹⁾ EE C 341 της 24.9.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunalul Specializat Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — AU κατά Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Υπόθεση C-500/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Ελευθερία εγκαταστάσεως – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων – Οδηγία 2004/39/ΕΚ – Έννοιες του «ιδιώτη πελάτη» και του «καταναλωτή» – Προϋποθέσεις επίκλησης της ιδιότητας του καταναλωτή – Καθορισμός της διεθνούς δικαιοδοσίας για την εκδίκαση της αίτησης)

(2020/C 222/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AU

κατά

Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο, δυνάμει σύμβασης όπως η χρηματοοικονομική σύμβαση επί διαφορών που έχει συναφθεί με χρηματομεσιτική εταιρία, πραγματοποιεί χρηματοπιστωτικές πράξεις μέσω της εταιρίας αυτής μπορεί να χαρακτηριστεί ως «καταναλωτής» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, αν η σύναψη της σύμβασης δεν εμπίπτει στην επαγγελματική δραστηριότητα του εν λόγω προσώπου, πράγμα που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Για τους σκοπούς του χαρακτηρισμού αυτού, αφενός, παράγοντες όπως το γεγονός ότι το εν λόγω πρόσωπο προέβη σε μεγάλο αριθμό συναλλαγών σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα ή επένδυσε σημαντικά ποσά στις συναλλαγές αυτές είναι, κατ' αρχήν, άνευ σημασίας, αυτοί καθεαυτοί, και, αφετέρου, το γεγονός αυτό καθεαυτό ότι το ίδιο πρόσωπο είναι «ιδιώτης πελάτης», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 12, της οδηγίας 2004/39 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, δεν ασκεί, κατ' αρχήν, επιρροή.
- 2) Ο κανονισμός 1215/2012 έχει την έννοια ότι, για τον προσδιορισμό του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία, η αγωγή λόγω αστικής ευθύνης από αδικοπραξία που ασκείται από καταναλωτή εμπίπτει στο κεφάλαιο II, τμήμα 4, του εν λόγω κανονισμού 1215/2012, εάν είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με σύμβαση που πράγματι έχει συναφθεί μεταξύ αυτού και του επαγγελματία, πράγμα που αποκείται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 381 της 22.10.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — LH κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Υπόθεση C-564/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Πολιτική ασύλου – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Αίτηση διεθνούς προστασίας – Άρθρο 33, παράγραφος 2 – Λόγοι απαραδέκτου – Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα το απαράδεκτο αιτήσεως αν ο αιτών αφίχθη στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος από χώρα στην οποία δεν υφίσταται διώξεις ή δεν διατρέχει κίνδυνο σοβαρής βλάβης, ή αν η χώρα αυτή παρέχει επαρκή προστασία – Άρθρο 46 – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Δικαστικός έλεγχος των διοικητικών αποφάσεων όσον αφορά το απαράδεκτο των αιτήσεων διεθνούς προστασίας – Προθεσμία οκτώ ημερών για να αποφανθεί το δικαστήριο – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2020/C 222/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LH

κατά

Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την απόρριψη αιτήσεως διεθνούς προστασίας ως απαραδέκτης με την αιτιολογία ότι ο αιτών αφίχθη στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους από κράτος στο οποίο δεν εκτίθεται σε διώξεις ή σε κίνδυνο σοβαρής βλάβης, ή εντός του οποίου εξασφαλίζεται κατάλληλο επίπεδο προστασίας.

- 2) Το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση τάσσουσα στο δικαστήριο που επιλαμβάνεται προσφυγής κατά απόφασης περί απορρίψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης προθεσμία οκτώ ημερών για να αποφανθεί, εφόσον το δικαστήριο αυτό δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει εντός της προθεσμίας αυτής την αποτελεσματικότητα των ουσιαστικών κανόνων και των διαδικαστικών εγγυήσεων που αναγνωρίζει υπέρ του αιτούντος το δικαίωμα της Ένωσης.

(¹) EE C 436 της 3.12.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Coty Germany GmbH κατά Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

(Υπόθεση C-567/18) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 9 – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 – Άρθρο 9 – Δικαιώματα που παρέχει το σήμα – Χρήση – Κατοχή προϊόντων προς τους σκοπούς της προσφοράς ή της εμπορίας τους – Αποθήκευση, ενόψει αποστολής, προϊόντων τα οποία προσβάλλουν δικαίωμα στο σήμα και τα οποία πωλούνται μέσω διαδικτυακής πλατφόρμας πωλήσεων]

(2020/C 222/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Coty Germany GmbH

κατά

Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

Διατακτικό

Το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης], και το άρθρο 9, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι όποιος αποθηκεύει για λογαριασμό τρίτου προϊόντα τα οποία προσβάλλουν δικαίωμα στο σήμα χωρίς να τελεί εν γνώσει της προσβολής αυτής πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν κατέχει τα προϊόντα προς τους σκοπούς της προσφοράς ή της εμπορίας τους, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, εφόσον ο ίδιος δεν επιδιώκει τους συγκεκριμένους σκοπούς.

(¹) EE C 427 της 26.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 — ClientEarth κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-612/18 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης – Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση και παράγραφος 6 – Εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης – Προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις – Έγγραφα καταρτισθέντα από τη νομική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτών και κρατών και το σύστημα επενδυτικών δικαστηρίων στις εμπορικές συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μερική άρνηση παροχής πρόσβασης]

(2020/C 222/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέυσα: ClientEarth (εκπρόσωποι: O. W. Brouwer και E. M. Raedts, advocaten, και N. Frey, solicitor)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz, F. Clotuche-Duvieusart και C. Ehrbar)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την ClientEarth, στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE C 93 της 11.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) κατά Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Υπόθεση C-753/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα – Οδηγία 2001/29/ΕΚ – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Οδηγία 2006/115/ΕΚ – Άρθρο 8, παράγραφος 2 – Έννοια της «παρουσίασης στο κοινό» – Εταιρία εκμίσθωσης αυτοκινήτων τα οποία διαθέτουν ραδιόφωνο στον πάγιο εξοπλισμό τους]

(2020/C 222/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

κατά

Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, και το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, έχουν την έννοια ότι δεν συνιστά παρουσίαση στο κοινό, κατά τις διατάξεις αυτές, η εκμίσθωση αυτοκινήτων οχημάτων εξοπλισμένων με ραδιοφωνικό δέκτη.

(¹) ΕΕ C 65 της 18.02.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Landgericht Koblenz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stadtwerke Neuwied GmbH κατά RI

(Υπόθεση C-765/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2003/55/ΕΚ – Κοινοί κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου – Προστασία των καταναλωτών – Άρθρο 3, παράγραφος 3, και παράρτημα Α, στοιχείο β' – Διαφάνεια των συμβατικών όρων – Υποχρέωση έγκαιρης και άμεσης ενημερώσεως του καταναλωτή σχετικά με αυξήσεις στα τιμολόγια)

(2020/C 222/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Koblenz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stadtwerke Neuwied GmbH

κατά

RI

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ σε συνδυασμό με το παράρτημα Α, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι, όταν τροποποιήσεις των τιμολογίων που δεν κοινοποιούνται ατομικώς στους πελάτες πραγματοποιούνται από ύστατο προμηθευτή φυσικού αερίου με μοναδικό σκοπό τη μετακύλιση της αυξήσεως του κόστους αγοράς του φυσικού αερίου χωρίς επιδίωξη κέρδους, η τήρηση από τον εν λόγω προμηθευτή των σχετικών με την τιμολόγηση υποχρεώσεων διαφάνειας και ενημερώσεως τις οποίες προβλέπουν οι διατάξεις αυτές δεν συνιστά προϋπόθεση για να είναι έγκυρες οι τροποποιήσεις των τιμών, υπό την επιφύλαξη ότι οι πελάτες μπορούν να καταγγείλουν τη σύμβαση ανά πάσα στιγμή και έχουν στη διάθεσή τους τα κατάλληλα ένδικα βοηθήματα προκειμένου να ζητήσουν αποκατάσταση της ζημίας που ενδεχομένως υπέστησαν λόγω της μη ατομικής κοινοποιήσεως των τροποποιήσεων.

(¹) ΕΕ C 112 της 25.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caisse pour l'avenir des enfants κατά FV, GW

(Υπόθεση C-802/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 45 ΣΛΕΕ – Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 1, στοιχείο θ' – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Ίση μεταχείριση – Κοινωνικά πλεονεκτήματα – Οδηγία 2004/38/ΕΚ – Άρθρο 2, σημείο 2 – Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 – Άρθρο 7, παράγραφος 2 – Οικογενειακό επίδομα – Έννοια των «μελών της οικογένειας» – Αποκλεισμός του τέκνου του συζύγου των εργαζομένων που είναι κάτοικοι αλλοδαπής – Διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με το τέκνο του συζύγου των εργαζομένων που είναι κάτοικοι ημεδαπής – Δικαιολόγηση]

(2020/C 222/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Caisse pour l'avenir des enfants

κατά

FV, GW

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, έχουν την έννοια ότι ένα οικογενειακό επίδομα που συνδέεται με την άσκηση, από μεθοριακό εργαζόμενο, μισθωτής δραστηριότητας εντός κράτους μέλους είναι κοινωνικό πλεονέκτημα, κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων.
- 2) Το άρθρο 1, στοιχείο θ', και το άρθρο 67 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011 και με το άρθρο 2, σημείο 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε διατάξεις κράτους μέλους βάσει των οποίων οι μεθοριακοί εργαζόμενοι δεν μπορούν να λάβουν οικογενειακό επίδομα που συνδέεται με την άσκηση, από αυτούς, μισθωτής δραστηριότητας εντός του κράτους μέλους αυτού παρά μόνο για τα δικά τους τέκνα, αποκλεισμένων εκείνων του συζύγου τους με τα οποία δεν έχουν μεν σχέση ανιόντος προς κατιόντα, αλλά τα οποία συντηρούν οι ίδιοι, ενώ δικαίωμα στο εν λόγω επίδομα έχουν όλα τα τέκνα που κατοικούν εντός του εν λόγω κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 4.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Compañía de Tranvías de La Coruña, SA κατά Ayuntamiento de A Coruña*

(Υπόθεση C-45/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 – Δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές – Άρθρο 8 – Μεταβατικό καθεστώς – Άρθρο 8, παράγραφος 3 – Λήξη των συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας – Υπολογισμός της μέγιστης διάρκειας των συμβάσεων η οποία καθορίζεται στα 30 έτη – Προσδιορισμός της ημερομηνίας από την οποία αρχίζει να υπολογίζεται η μέγιστη διάρκεια των 30 ετών]

(2020/C 222/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Compañía de Tranvías de La Coruña, SA

κατά

Ayuntamiento de A Coruña

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 και (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή μέγιστη διάρκεια των 30 ετών για τις συμβάσεις του άρθρου 8, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του εν λόγω κανονισμού.

⁽¹⁾ EE C 155 της 06.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Condominio di Milano, via Meda κατά Eurothermo SpA*

(Υπόθεση C-329/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Άρθρο 2, στοιχείο β' – Έννοια του όρου «καταναλωτής» – Ένωση συνιδιοκτητών επί οροφοκτησίας)

(2020/C 222/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Condominio di Milano, via Meda

κατά

Eurothermo SpA

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομολογία η οποία ερμηνεύει τη νομοθεσία για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο κατά τρόπο ώστε οι κατά τη νομοθεσία αυτή κανόνες για την προστασία των καταναλωτών να έχουν εφαρμογή και σε σύμβαση συναφθείσα από υποκείμενο δικαίου, όπως η condominio κατά το ιταλικό δίκαιο, με επαγγελματία, παρότι ένα τέτοιο υποκείμενο δικαίου δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.

(¹) EE C 288 της 26.08.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Vrhovni sud (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά I.N.

(Υπόθεση C-897/19 PPU) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Συμφωνία ΕΟΧ – Απαγόρευση των διακρίσεων – Άρθρο 36 – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Πεδίο εφαρμογής – Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν – Συμφωνία για τη διαδικασία παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφενός, και της Ισλανδίας και της Νορβηγίας, αφετέρου Έκδοση σε τρίτο κράτος Ισλανδού υπηκόου – Προστασία των υπηκόων κράτους μέλους από την έκδοση – Απουσία ισοδύναμης προστασίας υπηκόων άλλου κράτους – Ισλανδός υπήκοος στον οποίο έχει χορηγηθεί άσυλο βάσει του εθνικού δικαίου πριν από την κτήση της ισλανδικής ιθαγένειας – Περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία – Δικαιολόγηση στηριζόμενη στην πρόληψη της ατιμωρησίας – Αναλογικότητα – Έλεγχος των εγγυήσεων που προβλέπει το άρθρο 19, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2020/C 222/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovni sud

Διάδικοι στην υπόθεση της ποινικής δίκης

I.N.

παρισταμένης της: Ruska Federacija

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης, ειδικότερα το άρθρο 36 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, και το άρθρο 19, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι, οσάκις σε κράτος μέλος, στο οποίο μετέβη υπήκοος κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελευθέρων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ), συμβαλλομένου μέρους στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και με το οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει συνάψει συμφωνία περί παραδόσεως, απευθύνεται αίτηση εκδόσεως από τρίτο κράτος βάσει της ευρωπαϊκής συμβάσεως εκδόσεως, η οποία υπεγράφη στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957, και στην περίπτωση που το κράτος αυτό της ΕΖΕΣ χορήγησε άσυλο στον συγκεκριμένο υπήκοο, πριν αυτός αποκτήσει την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους, ακριβώς λόγω των διώξεων που έχουν ασκηθεί εις βάρος του στο κράτος που ζητεί την έκδοση, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους από το οποίο ζητείται η έκδοση οφείλει να διακρίβωθεί ότι η έκδοση δεν θα έχει ως συνέπεια την προσβολή των δικαιωμάτων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 19, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, λαμβανομένου υπόψη ότι η χορήγηση ασύλου συνιστά ιδιαίτερος σοβαρό στοιχείο στο πλαίσιο της σχετικής διακρίβώσεως. Πριν εξεταστεί το ενδεχόμενο εκτελέσεως της αιτήσεως εκδόσεως, το κράτος μέλος από το οποίο ζητείται η έκδοση υποχρεούται, εν πάση περιπτώσει, να ενημερώσει το ως άνω κράτος της ΕΖΕΣ και, ενδεχομένως, κατόπιν αιτήματος του συγκεκριμένου κράτους, να του παραδώσει τον υπήκοο αυτόν, σύμφωνα με τις διατάξεις της συμφωνίας περί παραδόσεως, υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω κράτος της ΕΖΕΣ έχει δικαιοδοσία, βάσει του εθνικού δικαίου του, να ασκήσει δίωξη κατά του ως άνω υπηκόου για πράξεις τελεσθείσες στην αλλοδαπή.

(¹) EE C 45 της 10.02.2020.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 23 Μαρτίου 2020 — Finanzamt Kiel κατά Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Υπόθεση C-141/20)

(2020/C 222/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθής και ανααιρεσείουσα: Finanzamt Kiel

Προσφεύγουσα και αναρεσίβλητη: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (στο εξής: οδηγία 77/388/ΕΟΚ), την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να ορίσει ως υποκείμενο στον φόρο, αντί του ομίλου ΦΠΑ [της φορολογικής μονάδας («Organkreis»)], ένα μέλος του ομίλου ΦΠΑ (τη δεσπόζουσα εταιρία);
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Μπορεί, συναφώς, να γίνει επίκληση του άρθρου 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ;
- 3) Πρέπει να εφαρμοστεί αυστηρό ή ελαστικό κριτήριο, στο πλαίσιο της διενεργητέας, κατά τη σκέψη 46 της απόφασης Larentia + Minerva ⁽²⁾, εξέτασης περί του κατά πόσον η προβλεπόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 2, σημείο 2, πρώτο εδάφιο, του Umsatzsteuergesetz [νόμου περί φόρου κύκλου εργασιών] απαίτηση της ενσωμάτωσης από χρηματοδοτικής απόψεως αποτελεί θεμιτό μέτρο, το οποίο είναι πρόσφορο και απαραίτητο για την επίτευξη των σκοπών που συνίστανται στην αποτροπή καταχρηστικών πρακτικών ή συμπεριφορών και στην καταστολή της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής;
- 4) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1 και παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να θεωρεί, μέσω της προβλέψεως τυπικών περιπτώσεων, ένα πρόσωπο ως μη ανεξάρτητο, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εφόσον αυτό είναι ενσωματωμένο από χρηματοδοτικής, οικονομικής και οργανωτικής απόψεως στην επιχείρηση άλλου επιχειρηματία (δεσπόζουσα εταιρία) κατά τέτοιον τρόπο, ώστε η δεσπόζουσα εταιρία να μπορεί να επιβάλλει τη βούλησή της στο πρόσωπο αυτό και, ως εκ τούτου, να το εμποδίζει να σχηματίζει διαφορετική βούληση;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ 1977, L 145, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 2015 (C-108/14 και C-109/14, EU:C:2015:496).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank Rotterdam (Κάτω Χώρες) στις 24ης Μαρτίου 2020 — Stichting Rookpreventie Jeugd κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Υπόθεση C-160/20)

(2020/C 222/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Rotterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Stichting Rookpreventie Jeugd κ.λπ.

Καθού: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Έτερος διάδικος: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το άρθρο 297, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (και τον κανονισμό [ΕΕ] 216/2013 ⁽¹⁾) και τη βασική αρχή της διαφάνειας, η διαμόρφωση της ρυθμιζόμενης στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40 ⁽²⁾ μεθόδου μετρήσεως βάσει μη ελευθέρως προσβάσιμων προτύπων ISO;
- 2) Πρέπει τα πρότυπα ISO 4387, 10315, 8454 και 8243, στα οποία παραπέμπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40, να ερμηνευθούν και να εφαρμοσθούν υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο της ερμηνείας και της εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, οι εκπομπές πίσσας, νικοτίνης και μονοξειδίου του άνθρακα δεν μετρούνται (και ελέγχονται) μόνον κατά την προβλεπόμενη μέθοδο, αλλά μπορούν ή πρέπει να μετρούνται (και να ελέγχονται) και με άλλο τρόπο και με διαφορετική ένταση;
- 3) (α) Αντιβαίνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40 στους όρους και στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής καθώς και στο άρθρο 5, παράγραφος 3, της συμβάσεως-πλαίσιου του ΠΟΥ για τον έλεγχο του καπνού, εκ του λόγου ότι η βιομηχανία καπνού άσκησε κάποια επιρροή κατά τον καθορισμό των αναφερόμενων στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40 προτύπων ISO;
- (β) Αντιβαίνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40 στους όρους της οδηγίας αυτής, στο άρθρο 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, στον σκοπό της συμβάσεως-πλαίσιου του ΠΟΥ για τον έλεγχο του καπνού, καθώς και στα άρθρα 24 και 35 του Χάρτη, εκ του λόγου ότι η προβλεπόμενη στην ως άνω διάταξη μέθοδος μετρήσεως δεν μετρά τις εκπομπές των τσιγάρων φίλτρου, όταν αυτά χρησιμοποιούνται για τον σκοπό για τον οποίο προορίζονται, καθότι η μέθοδος αυτή δεν λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις μικρών σπών αερισμού στο φίλτρο, οι οποίες, όταν τα τσιγάρα χρησιμοποιούνται για τον σκοπό για τον οποίο προορίζονται, καλύπτονται κατά μεγάλο μέρος από τα χείλη και τα δάκτυλα του καπνιστή;
- 4) (α) Ποια εναλλακτική μέθοδος μετρήσεως (και μέθοδος ελέγχου) μπορεί ή πρέπει να εφαρμοστεί, εάν το Δικαστήριο:
 - δώσει αρνητική απάντηση στο ερώτημα 1;
 - δώσει καταφατική απάντηση στο ερώτημα 2;
 - δώσει καταφατική απάντηση στο ερώτημα 3α και/ή στο ερώτημα 3β;
- (β) Εάν το Δικαστήριο δεν μπορεί να δώσει απάντηση στο ερώτημα 4α: συντρέχει η προβλεπόμενη στο άρθρο 24, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/40 περίπτωση, όταν προσωρινώς καμία μέθοδος μετρήσεως δεν είναι διαθέσιμη;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 216/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την ηλεκτρονική δημοσίευση της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2013, L 69, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) στις
14 Απριλίου 2020 — SIA SS κατά Valsts ierēnumu dienests

(Υπόθεση C-175/20)

(2020/C 222/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και εκκαλούσα: SIA SS

Καθής και εφεσίβλητη: Valsts ierēnumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι απαιτήσεις του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων⁽¹⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ένα αίτημα κοινολογήσεως δεδομένων που υποβάλλεται από τη φορολογική αρχή, όπως το επίμαχο στην υπό κρίση υπόθεση, με το οποίο ζητείται η παροχή σημαντικής ποσότητας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις του γενικού κανονισμού προστασίας δεδομένων (ιδίως στο άρθρο 5, παράγραφος 1);
- 2) Πρέπει οι απαιτήσεις του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η φορολογική αρχή μπορεί να αποκλίνει από τις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, ακόμη και εάν η ισχύουσα στη Δημοκρατία της Λετονίας νομοθεσία δεν παρέχει στην εν λόγω αρχή τέτοια εξουσία;
- 3) Μπορεί να θεωρηθεί, κατά την ερμηνεία των απαιτήσεων του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων, ότι υπάρχει θεμιτός σκοπός που δικαιολογεί την υποχρέωση, η οποία επιβάλλεται από αίτημα κοινολογήσεως δεδομένων, όπως το επίμαχο στην υπό κρίση υπόθεση, περί παροχής όλων των δεδομένων που ζητούνται σε απεριόριστη ποσότητα και για απροσδιόριστη χρονικά περίοδο, χωρίς να ορίζεται ημερομηνία λήξεως για την εκτέλεση του εν λόγω αιτήματος κοινολογήσεως δεδομένων;
- 4) Μπορεί να θεωρηθεί, κατά την ερμηνεία των απαιτήσεων του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων, ότι υπάρχει θεμιτός σκοπός που δικαιολογεί την υποχρέωση, η οποία επιβάλλεται από αίτημα κοινολογήσεως δεδομένων, όπως το επίμαχο στην υπό κρίση υπόθεση, περί παροχής όλων των δεδομένων που ζητούνται, ακόμη και όταν στο αίτημα κοινολογήσεως δεδομένων δεν αναφέρεται (ή δεν αναφέρεται πλήρως) ο σκοπός της κοινολογήσεως των πληροφοριών;
- 5) Μπορεί να θεωρηθεί, κατά την ερμηνεία των απαιτήσεων του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων, ότι υπάρχει θεμιτός σκοπός που δικαιολογεί την υποχρέωση, η οποία επιβάλλεται από αίτημα κοινολογήσεως δεδομένων, όπως το επίμαχο στην υπό κρίση υπόθεση, περί παροχής όλων των δεδομένων που ζητούνται, ακόμη και όταν, στην πράξη, αυτό αφορά απολύτως όλα τα πρόσωπα που έχουν δημοσιεύσει αγγελίες στην ενότητα «Επιβατικά Αυτοκίνητα» μιας ηλεκτρονικής πύλης;
- 6) Ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμόζονται, προκειμένου να εξακριβωθεί εάν η φορολογική αρχή, ενεργώντας ως υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων, εγγυάται επαρκώς ότι η επεξεργασία δεδομένων (συμπεριλαμβανομένης και της συλλογής πληροφοριών) πραγματοποιείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων;
- 7) Ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμόζονται, προκειμένου να εξακριβωθεί εάν ένα αίτημα κοινολογήσεως δεδομένων, όπως το επίμαχο στην υπό κρίση υπόθεση, είναι δεόντως αιτιολογημένο και έχει περιστασιακό χαρακτήρα;
- 8) Ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμόζονται, προκειμένου να εξακριβωθεί εάν η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πραγματοποιείται στο μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο και κατά τρόπο που είναι συμβατός με τις απαιτήσεις του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων;

9) Ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμόζονται, προκειμένου να εξακριβωθεί εάν η φορολογική αρχή, ενεργώντας ως υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων, εγγυάται ότι η επεξεργασία δεδομένων πραγματοποιείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων (προληπτική ευθύνη);

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 24 Απριλίου 2020 — VYSOČINA WIND a.s. κατά Česká republika — Ministerstvo životního prostředí

(Υπόθεση C-181/20)

(2020/C 222/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: VYSOČINA WIND a.s.

Εναγόμενη: Česká republika — Ministerstvo životního prostředí

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 13 της οδηγίας 2012/19/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ), την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να επιβάλλει στους χρήστες και όχι στους παραγωγούς την υποχρέωση χρηματοδότησης της συλλογής, της επεξεργασίας, της ανάκτησης και της περιβαλλοντικώς ορθής διάθεσης των ΑΗΗΕ που προέρχονται από φωτοβολταϊκά πλαίσια τα οποία διατέθηκαν στην αγορά πριν από την 1η Ιανουαρίου 2013;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, ασκεί επιρροή, για την εκτίμηση των προϋποθέσεων στοιχειοθέτησης της ευθύνης κράτους μέλους για ζημία προκληθείσα σε ιδιώτη λόγω παράβασης του δικαίου της Ένωσης, περίσταση όπως αυτή της κύριας δίκης, κατά την οποία το οικείο κράτος μέλος είχε ρυθμίσει σε εθνικό επίπεδο τα της χρηματοδότησης των αποβλήτων φωτοβολταϊκών πλαισίων ήδη πριν από την έκδοση οδηγίας δυνάμει της οποίας τα φωτοβολταϊκά πλαίσια υπάχθηκαν στη ρύθμιση του δικαίου της Ένωσης και επιβλήθηκε στους παραγωγούς η υποχρέωση κάλυψης των σχετικών δαπανών, τούτο δε και ως προς τα φωτοβολταϊκά πλαίσια που διατέθηκαν στην αγορά πριν από την εκπονή της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας (και από την ίδια τη θέσπιση ρύθμισης σε επίπεδο Ένωσης);

(¹) ΕΕ 2012, L 197, σ. 38.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) στις 29 Απριλίου 2020 — HYDINA SK s.r.o. κατά Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Υπόθεση C-186/20)

(2020/C 222/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: HYDINA SK s.r.o.

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η αιτιολογική σκέψη 25 του κανονισμού (ΕΕ) 904/2010 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, κατά την οποία «οι προθεσμίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό για την παροχή πληροφοριών νοούνται ως μέγιστα διαστήματα που δεν πρέπει να υπερβαίνονται», την έννοια ότι πρόκειται για προθεσμίες των οποίων δεν χωρεί υπέρβαση και ότι η παρέλευσή τους συνεπάγεται το παράνομο της αναστολής του φορολογικού ελέγχου;
- 2) Έχει συνέπειες (επισύρει κυρώσεις) η μη τήρηση των προθεσμιών για τη θέση σε εφαρμογή της διεθνούς ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, έναντι της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση και της αιτούσας αρχής;
- 3) Μπορεί μια διεθνής ανταλλαγή πληροφοριών που υπερβαίνει τις προθεσμίες τις οποίες τάσσει ο κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, να θεωρηθεί παράνομη παρέμβαση στα δικαιώματα του υποκειμένου στον φόρο;

⁽¹⁾ ΕΕ 2010, L 268, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 2020 — Bernis κ.λπ. κατά SRB

(Υπόθεση T-282/18) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως – Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική Ένωση – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 – Διαδικασία εξυγίανσης εφαρμοστέα σε περίπτωση που οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης – Μητρική και θυγατρική εταιρία – Διαπίστωση από την ΕΚΤ ότι οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης – Απόφαση του SRB να μην εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης – Απουσία δημόσιου συμφέροντος – Εκκαθάριση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο – Μέτοχοι – Πράξη που δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες – Απαράδεκτο]

(2020/C 222/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ernests Bernis (Jurmalā, Λεττονία), Oļegs Fiļs (Jurmalā), OF Holding SIA (Ρίγα, Λεττονία), Cassandra Holding Company SIA (Jurmalā) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB) (εκπρόσωποι: J. De Carpentier, M. Meijer Timmerman Thijssen, A. Βαλαβανίδου, H. Ehlers και E. Muratori, επικουρούμενοι από τους A. Rivas, δικηγόρο, και B. Heenan, solicitor)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: G. Marafioti, E. Κουπετίδου και J. Rodríguez Cárcamo)

Αντικείμενο

Προσφυγή, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση των από 23 Φεβρουαρίου 2018 αποφάσεων με τις οποίες το SRB δεν ενέκρινε καθεστώς εξυγίανσης για την ABLV Bank AS και τη θυγατρική της, ABLV Bank Luxembourg SA, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA και Cassandra Holding Company SIA φέρουν τα έξοδά τους καθώς και τα έξοδα του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB) και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 259 της 23.7.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2020 — Sabo κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου(Υπόθεση T-141/19) ⁽¹⁾**[Προσφυγή ακυρώσεως – Περιβάλλον – Ενέργεια – Οδηγία (ΕΕ) 2018/200 – Συμπερίληψη της δασικής βιομάζας στις πηγές ανανεώσιμης ενέργειας – Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα – Απαράδεκτο]**

(2020/C 222/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Peter Sabo (Tulčik, Σλοβακία) και 9 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται σε παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωποι: R. Smith, A. Dews, C. Day, solicitors, και D. Wolfe, QC, P. Lockley και B. Mitchell, barristers)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: I. McDowell, C. Ionescu Dima και A. Tamás), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Lo Monaco και R. Meyer)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ 2018, L 328, σ. 82), καθόσον συμπεριλαμβάνει τη δασική βιομάζα στις πηγές ανανεώσιμης ενέργειας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Επιτροπής, της U. S. Industrial Pellet Association, της Stichting Dutch Biomass Certification και της Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network).
- 3) Ο Peter Sabo και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 4) Η Επιτροπή, η U. S. Industrial Pellet Association, η Stichting Dutch Biomass Certification και η Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network) φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά τους όσον αφορά τις αιτήσεις παρεμβάσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 148 της 29.4.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2020 — Aurora κατά OCVV — SESVanderhave (M 02205)(Υπόθεση T-278/19) ⁽¹⁾

(«Προσφυγή ακυρώσεως – Φυτικές ποικιλίες – Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας – Ποικιλία ζαχαρότευτλου M 02205 – Απόφαση παραπομπής στο αρμόδιο τμήμα του ΚΓΦΠ για την έκδοση νέας αποφάσεως επί προσφυγής – Άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 – Έλλειψη εννόμου συμφέροντος – Εξουσία μεταρρυθμίσεως – Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη»)

(2020/C 222/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aurora Srl (Πάδοβα, Ιταλία) (εκπρόσωπος: L.-B. Buchman, δικηγόρος)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (εκπρόσωποι: M. Ekvad, F. Mattina, M. Garcia Monco-Fuente και A. Weitz)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: SESVanderhave NV (Tienen, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: P. de Jong, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 27ης Φεβρουαρίου 2019 (υπόθεση A 10/2013-RENV) σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Aurora και SESVanderhave.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Aurora Srl, το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) και την SESVanderhave NV στα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 24.6.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 2020 — Lucaccioni κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-308/19) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Πράξη μη δεκτική προσφυγής – Προπαρασκευαστική πράξη – Μη υποβολή διοικητικής ενστάσεως – Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει απαράδεκτη)

(2020/C 222/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Arnaldo Lucaccioni (San Benedetto del Tronto, Ιταλία) (εκπρόσωπος: E. Bonanni, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Bohr και L. Vernier, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της πράξεως της Επιτροπής της 11ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με τη συγκρότηση νέας ιατρικής επιτροπής στο πλαίσιο αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος να αναγνωρισθεί η επιδείνωση επαγγελματικής ασθένειας και, αφετέρου, την αποκατάσταση των ζημιών τις οποίες ισχυρίζεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον Arnaldo Lucaccioni στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 230 της 8.7.2019.

Προσφυγή-αγωγή της 6ης Μαΐου 2020 — ΗΒ κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-757/19)

(2020/C 222/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΗΒ (εκπρόσωπος: C. Bernard-Glanz, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 20ής Ιουνίου 2019, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία για ηθική παρενόχληση την οποία είχε υποβάλει η προσφεύγουσα-ενάγουσα·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει ποσό ύψους 100 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, πλέον νομίμων τόκων από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει ποσό ύψους 50 000 ευρώ ως αντιστάθμιση για την απώλεια ευκαιρίας, πλέον νομίμων τόκων από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως και μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος να διεκπεραιώνονται οι υποθέσεις κάθε προσώπου με αμεροληψία, ευθυκρισία και μέριμνα καθώς και έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον (i) η επιτροπή που διερεύνησε τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας-ενάγουσας περί παρενόχλησης και εκφοβισμού (α) δεν χειρίστηκε την υπόθεση με αμεροληψία, ευθυκρισία και μέριμνα, επιδεικνύοντας ή δίδοντας την εντύπωση ότι είχε προκατάληψη υπέρ των φερόμενων ως παρενοχλούντων και παρερμηνεύοντας ή μη λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία, και (β) παρέλειψε να παραθέσει αιτιολογία, και (ii) ο Πρόεδρος της ΕΤΕπ, κάνοντας δεκτή την έκθεση της επιτροπής, κατέστησε την προσβαλλόμενη απόφαση βαρυνόμενη με τις ίδιες πλημμέλειες.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη εκτιμήσεως και μη τήρηση του κώδικα δεοντολογίας της ΕΤΕπ και της πολιτικής της σχετικά με την αξιοπρέπεια στην εργασία καθόσον (i) η συμπεριφορά των φερόμενων ως παρενοχλούντων έναντι της προσφεύγουσας-ενάγουσας έλαβε τη μορφή προφορικών ή εγγράφων διαβημάτων, ήταν μη προσηκούσα, έλαβε χώρα επί μακρόν και ήταν επανειλημμένη και ταπεινωτική, (ii) η επιτροπή, παραλείποντας να κατατάξει τις βαλλόμενες πράξεις ως ηθική παρενόχληση, τόσο ατομικά όσο και από κοινού, υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά και δεν τήρησε τον κώδικα δεοντολογίας του προσωπικού και την πολιτική σχετικά με την αξιοπρέπεια στην εργασία και (iii) ο Πρόεδρος της ΕΤΕπ, κάνοντας δεκτή την έκθεση της εν λόγω επιτροπής, διαπίστωσε εσφαλμένως ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν είχε υποστεί παρενόχληση και
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακρόασεως και μη τήρηση της εμπιστευτικότητας, καθόσον (i) δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα η ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με (α) το περιεχόμενο των δηλώσεων στις οποίες προέβησαν οι φερόμενοι ως παρενοχλούντες και τους μάρτυρες ενώπιον της επιτροπής ή (β) τα άλλα έγγραφα που χρησιμοποιήθηκαν από την επιτροπή στην έκθεσή της προκειμένου να υποβληθούν συστάσεις προς τον Πρόεδρο της Τράπεζας και (ii) η επιτροπή κατέληξε στα συμπεράσματά της και τα κοινολόγησε σε τρίτους πριν δώσει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά, δηλαδή πριν οριστικοποιήσει, όπως υποστηρίχθηκε, την έκθεσή της, και (iii) ο Πρόεδρος της ΕΤΕπ, κάνοντας δεκτή την έκθεση της επιτροπής, κατέστησε την προσβαλλόμενη απόφαση βαρυνόμενη με τις ίδιες πλημμέλειες.

Προς στήριξη του αιτήματός της περί αποζημιώσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι:

- υπέστη ηθική βλάβη που δεν μπορεί να αποκατασταθεί διά της ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- η καθής-εναγομένη, απορρίπτοντας μη σύννομα το αίτημά της για συμβιβασμό, στέρησε από την προσφεύγουσα-ενάγουσα την ευκαιρία να υπάρξει φιλικός διακανονισμός του ζητήματος και να αποφευχθεί η κίνηση δικαστικής διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2020 — Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-217/20)

(2020/C 222/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ε. Τσαούση, Α. Βασιλοπούλου και Ε. Κρόμπα)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση⁽¹⁾ κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από την χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες της Ελληνικής Δημοκρατίας συνολικού ακαθάριστου ποσού 9 657 608,85 ευρώ και καθαρού ποσού 9 590 402,53 ευρώ, που πραγματοποιήθηκαν και δηλώθηκαν στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ σχετικά με τα Μέτρα 123Α, 125Α, 321 και 322 του ΠΑΑ 2007-2013 και τα Μέτρα 4.2, 4.3., 7.2 και 7.4 του ΠΑΑ 2014-2020, κατά τα οικονομικά έτη 2011 έως 2018, και
- να καταδικαστεί η καθής στη δικαστική δαπάνη της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Ισχυρισμοί/Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο ακύρωσης προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εκδοθεί κατ'εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 34, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 908/2014⁽²⁾, καθώς υπήρξε μη νόμιμη επέκταση των δημοσιονομικών διορθώσεων, καθ'υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής και με ελλιπή αιτιολογία.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακύρωσης προβάλλεται έλλειψη νόμιμης βάσης για επιβολή διόρθωσης επί δαπανών που πραγματοποιήθηκαν νωρίτερα του 24μήνου πριν από την επιστολή των αρχικών διαπιστώσεων, παραβίαση της διάταξης του άρθρου 52, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013⁽¹⁾ και υπέρβαση της κατά χρόνο αρμοδιότητας της Επιτροπής προς επιβολή των επίδικων δημοσιονομικών διορθώσεων.
3. Ο τρίτος λόγος ακύρωσης που αφορά ειδικώς τη διόρθωση που επιβλήθηκε για τα Μέτρα 125Α και 123Α ερείδεται επί παραβίασης της αρχής *ne bis in idem*, της ασφάλειας του δικαίου, της χρηστής διοίκησης, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του κράτους μέλους και της αναλογικότητας.
4. Ο τέταρτος λόγος ακύρωσης αφορά ειδικώς τη διόρθωση για το Μέτρο 125Α και αντλείται από παραβίαση του άρθρου 24, παράγραφος 2, στοιχείο (β), του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 65/2011⁽²⁾, του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1974/2006 και των διατάξεων του εγκριθέντος από την Επιτροπή εθνικού ΠΑΑ 2007-2013, από ελλιπή αιτιολογία σε σχέση με τη νόμιμη βάση της διόρθωσης, καθώς και από έλλειψη νόμιμης βάσης και αιτιολογίας και πλάνη περί τα πράγματα σε σχέση με την επιβληθείσα κατ'αποκοπή δημοσιονομική διόρθωση και το ύψος αυτής (10 %).
5. Με τον πέμπτο λόγο ακύρωσης που επίσης αφορά ειδικώς τη διόρθωση για το Μέτρο 125Α προβάλλεται ότι με την προσβαλλόμενη παραβιάστηκαν τα άρθρα 52 του κανονισμού 1306/2013, 34 του κανονισμού 908/2014 και των κατευθυντηρίων γραμμών C(2015)3675/08.06.2015, τα δικαιώματα προηγούμενης ακρόασης και άμυνας, οι αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας. Προβάλλεται, ακόμα, ότι η αιτιολογία της απόφασης είναι ανεπαρκής, εκφέρεται, δε, κατά πλάνη περί τα πράγματα.
6. Ο έκτος λόγος ακύρωσης αφορά ειδικώς τη διόρθωση που επιβλήθηκε για τα Μέτρα 321 και 322 και αντλείται από παραβίαση των διατάξεων του άρθρου 24, παράγραφος 2, στοιχείο (β), του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 65/2011 και των κατευθυντηρίων γραμμών C(2015)3675/08.06.2015, από πλάνη περί τα πράγματα, πλημμελή αιτιολογία και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
7. Ο έβδομος λόγος ακύρωσης αφορά ειδικώς τη διόρθωση για το Μέτρο 123Α. Με αυτόν προβάλλεται ότι η εν λόγω διόρθωση επιβλήθηκε κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 24, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 65/2011, 52 του κανονισμού 1306/2013 και 34 του κανονισμού 908/2014, κατά πλάνη περί τα πράγματα και με ανεπαρκή αιτιολογία. Επίσης, προβάλλεται ότι παραβιάστηκαν τα δικαιώματα ακρόασης και άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας, καθώς και η αρχή της αναλογικότητας.

(¹) Εκτελεστική Απόφαση (ΕΕ) 2020/201 της Επιτροπής, της 12ης Φεβρουαρίου 2020, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2020)541] (ΕΕ 2020, L 42, σ. 17).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 908/2014 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά στους οργανισμούς πληρωμών και άλλους οργανισμούς, τη δημοσιονομική διαχείριση, την εκκαθάριση λογαριασμών, τους κανόνες σχετικά με τους ελέγχους, τις εγγυήσεις και τη διαφάνεια (ΕΕ 2014, L 255, σ. 59).

(³) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549).

(⁴) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 65/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιανουαρίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά στην εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης (ΕΕ 2011, L 25, σ. 8).

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Μαΐου 2020 — JP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-247/20)

(2020/C 222/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: JP (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθής-Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2020) 1195 τελικό της 24ης Φεβρουαρίου 2020 της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση για πρόσβαση σε έγγραφα βάσει του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 — GESTDEM 2019/5394 έως 5399, και
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη να καταβάλει το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης του προσφεύγοντος-εναγόντος καθώς και όλα τα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 17 του κανονισμού (ΕΕ) 1049/2001 όσον αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του απόμυου.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 1049/2001 όσον αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) 1049/2001 όσον αφορά την μερική πρόσβαση και την αρχή της αναλογικότητας.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2020 — Klymenko κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-258/20)

(2020/C 222/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωπος: M. Phelippeau, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή του Oleksandr Viktorovych Klymenko παραδεκτή

και, όσον αφορά τον προσφεύγοντα, να:

- ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/373 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία·
- ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/370 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. .

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά ανεπαρκή αιτιολογία των προσβαλλομένων πράξεων. Ο προσφεύγων υποστηρίζει, ειδικότερα, ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως των προσβαλλομένων πράξεων, από πλευράς τόσο της τεκμηρίωσης του μέτρου όσο και του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, αλλά και της προστασίας της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, με τους συνακόλουθους ελέγχους τους οποίους αυτή επιβάλλει.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση σφάλματος εκτιμήσεως και κατάχρησης εξουσίας. Ο προσφεύγων υποστηρίζει, πιο συγκεκριμένα, ότι το Συμβούλιο θα όφειλε, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που του διαβιβάστηκαν, να διαπιστώσει την έλλειψη επαρκούς πραγματικής βάσης προς θεμελίωση της ασκήσεως ποινικής δίωξης. Ο προσφεύγων κάνει επίσης λόγο για μια σειρά προσβολών των θεμελιωδών δικαιωμάτων του, από τις οποίες το Συμβούλιο ουδεμία συνέπεια άντλησε.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, στον βαθμό που, κατά την έκδοση των πράξεων αυτών, δεν έγιναν σεβαστά τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, ενώ δεν τηρήθηκε και η αρχή της ισότητας των όπλων.
4. Ο τέταρτος λόγος αφορά έλλειψη νομικού ερείσματος, καθόσον το άρθρο 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι δυνατόν, κατά τον προσφεύγοντα, να αποτελέσει αποδεκτή νομική βάση για το περιοριστικό μέτρο το οποίο ελήφθη εις βάρος του.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος στην ιδιοκτησία.

Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2020 — Rochem Group κατά EUIPO — Rochem Marine (ROCHEM)

(Υπόθεση T-261/20)

(2020/C 222/32)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rochem Group AG (Zug, Ελβετία) (εκπρόσωπος: K. Guridi Sedlak, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Rochem Marine Srl (Γένοβα, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε σχέση με το εικονιστικό σήμα ROCHEM — Υπ' αριθ. 1 151 485 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 1547/2019-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να διατάξει το EUIPO να εκδώσει νέα απόφαση περί απόρριψης της αίτησης για την κήρυξη ακυρότητας που είχε υποβληθεί κατά της επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση του σήματος υπ' αριθ. 1 151 485, επίσης όσον αφορά τις κλάσεις 11 και 40·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα, σε περίπτωση που η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών παραστεί ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στα δικαστικά έξοδά τους καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 64, παράγραφοι 2 και 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 198 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2020 — Rochem Group κατά EUIPO — Rochem Marine (ROCHEM)

(Υπόθεση T-262/20)

(2020/C 222/33)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rochem Group AG (Zug, Ελβετία) (εκπρόσωπος: K. Guridi Sedlak, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Rochem Marine Srl (Γένοβα, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε σχέση με το λεκτικό σήμα ROCHEM — Υπ' αριθ. 1 151 545 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενόπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 1546/2019-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να διατάξει το EUIPO να εκδώσει νέα απόφαση περί απόρριψης της αίτησης για την κήρυξη ακυρότητας που είχε υποβληθεί κατά της επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση του σήματος υπ' αριθ. 1 151 545, επίσης όσον αφορά τις κλάσεις 11 και 40·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα, σε περίπτωση που η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών παραστεί ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στα δικαστικά έξοδά τους καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 64, παράγραφοι 2 και 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 198 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2020 — Αrбуzον κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-267/20)

(2020/C 222/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Sergej Arбуzον (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: M. Mleziva, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/373 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία ⁽¹⁾, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/370 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την εφαρμογή του κανονισμού αριθ. (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία ⁽²⁾, στο μέτρο κατά το οποίο οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος χρηστής διαχείρισης.

- Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι, κατά την έκδοση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/354 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2019 ⁽³⁾, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν ενήργησε με τη δέουσα επιμέλεια, δεδομένου ότι, πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν έλαβε υπόψη τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος ούτε τα εκ μέρους του προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία συνηγορούν υπέρ του, αλλά στηρίχθηκε καταρχήν σε συνοπτική έκθεση καταρτισθείσα από τη γενική εισαγγελία της Ουκρανίας χωρίς να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες για τη διεξαγωγή της αποδεικτικής διαδικασίας στην Ουκρανία.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος.

- Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι περιορισμοί που του επιβλήθηκαν είναι δυσανάλογοι και περιττοί και παραβιάζουν τις κατά το διεθνές δίκαιο εγγυήσεις προστασίας του δικαιώματος ιδιοκτησίας του.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος τα οποία κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

- Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η έναντι αυτού επιβολή περιορισμών είχε ως συνέπεια την προσβολή του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, του τεκμηρίου αθωότητας, των δικαιωμάτων άμυνας καθώς και του δικαιώματος στην προστασία της ατομικής ιδιοκτησίας.

(¹) ΕΕ 2020, L 71, σ. 10.

(²) ΕΕ 2020, L 71, σ. 1.

(³) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/354 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2019, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2019, L 64, σ. 7).

Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2020 — Ρσόγκα κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-268/20)

(2020/C 222/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Artem Viktorovych Ρσόγκα (Κραματόρσκ, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: M. Mlezina, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/373 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (¹), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/370 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (²), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης.

- Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι, κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, το Συμβούλιο δεν επέδειξε την απαιτούμενη επιμέλεια, δεδομένου ότι, πριν από την έκδοση της εν λόγω απόφασης, δεν εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο προσφεύγων, τα οποία συνηγορούν υπέρ του, και στηρίχθηκε αποκλειστικά στη συνοπτική έκθεση του γενικού εισαγγελέα της Ουκρανίας, χωρίς να ζητήσει επιπλέον στοιχεία σχετικά με την πορεία της έρευνας στην Ουκρανία.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος.

- Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τα περιοριστικά μέτρα που επιβλήθηκαν εις βάρος του στερούνται αναλογικού χαρακτήρα, είναι απρόσφορα και παραβιάζουν τις κατά το διεθνές δίκαιο εγγυήσεις προστασίας του δικαιώματος ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων που παρέχει στον προσφεύγοντα η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

- Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, με την επιβολή των περιοριστικών μέτρων εις βάρος του, παραβιάστηκαν τα δικαιώματά του σε δίκαιη δίκη και το τεκμήριο αθωότητας, καθώς και το δικαίωμά του στην προστασία της ιδιωτικής ιδιοκτησίας.

⁽¹⁾ ΕΕ 2020, L 71, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ 2020, L 71, σ. 1.

Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2020 — Ρζονκα κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-269/20)

(2020/C 222/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Viktor Pavlonyč Ρζονκα (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: M. Mleziva, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/373 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία ⁽¹⁾, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/370 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία ⁽²⁾, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης.

- Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι, κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, το Συμβούλιο δεν επέδειξε την απαιτούμενη επιμέλεια, δεδομένου ότι, πριν από την έκδοση της εν λόγω απόφασης, δεν εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο προσφεύγων, τα οποία συνηγορούν υπέρ του, και στηρίχθηκε αποκλειστικά στη συνοπτική έκθεση του γενικού εισαγγελέα της Ουκρανίας, χωρίς να ζητήσει επιπλέον στοιχεία σχετικά με την πορεία της έρευνας στην Ουκρανία.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος.

- Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τα περιοριστικά μέτρα που επιβλήθηκαν εις βάρος του στερούνται αναλογικού χαρακτήρα, είναι απρόσφορα και παραβιάζουν τις κατά το διεθνές δίκαιο εγγυήσεις προστασίας του δικαιώματος ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων που παρέχει στον προσφεύγοντα η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

— Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, με την επιβολή των περιοριστικών μέτρων εις βάρος του, παραβιάστηκαν τα δικαιώματά του σε δίκαιη δίκη και το τεκμήριο αθωότητας, καθώς και το δικαίωμά του στην προστασία της ιδιωτικής ιδιοκτησίας.

(¹) ΕΕ 2020, L 71, σ. 10.

(²) ΕΕ 2020, L 71, σ. 1.

Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2020 — Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture και Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-278/20)

(2020/C 222/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd (Taizhou, Κίνα), Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd (Ningbo, Κίνα) (εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντόπουλος και Ρ. Billiet, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/353 της 3ης Μαρτίου 2020 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική εισπραξή του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές χαλύβδινων τροχών δρόμου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (¹).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ότι υιοθέτησε έναν κυκλικό συλλογισμό καθόσον, πρώτον, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι προσφεύγουσες είχαν συστηματικώς αρνηθεί να συνεργαστούν μαζί της και, προς τούτο, στηρίχθηκε στο άρθρο 17, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (²) (στο εξής: βασικός κανονισμός), δεύτερον, διαπίστωσε ότι οι προσφεύγουσες είχαν ζητήσει να οριστεί ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ αντί να συμπεριληφθούν στο δείγμα παραγωγών-εξαγωγέων σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού και, με τον τρόπο αυτό, παρέβη το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού και, τρίτον, επέβαλε στις προσφεύγουσες τον μέγιστο υπολειπόμενο δασμό αντιντάμπινγκ αποτρεπτικού χαρακτήρα που επιβάλλεται σε ενδιαφερόμενους οι οποίοι δεν συνεργάζονται ή οι οποίοι δεν αναγγέλθηκαν και, με τον τρόπο αυτό, παρέβη το άρθρο 2, το άρθρο 3 και το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και παραβίασε τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοικήσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και παρέδωσε ανεπαρκή, καθώς επίσης εσφαλμένη και αντιφατική αιτιολογία, καθόσον, πρώτον, εφάρμοσε την έννοια των «διαθέσιμων στοιχείων» στις προσφεύγουσες και, δεύτερον, δεν έλαβε υπόψη i) την κανονική αξία και ii) την τιμή εξαγωγής των προϊόντων των προσφευγουσών ή εναλλακτικές μεθόδους για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής των εν λόγω προϊόντων προς υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ των προσφευγουσών, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6, στοιχείο α', και παράγραφοι 8, 10 και 11, του άρθρου 3, του άρθρου 6, του άρθρου 9, παράγραφος 4, και του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 3, του βασικού κανονισμού, καθώς και κατά παράβαση του άρθρου 2, του άρθρου 3, του άρθρου 6, παράγραφοι 6 και 8, και του παραρτήματος II, σημείο 3 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, πρώτον, αρνούμενη να υπολογίσει και να αποκαλύψει την κανονική αξία των προϊόντων τους, κατά παράβαση του άρθρου 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού καθώς και του άρθρου 12.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ και, δεύτερον, αρνούμενη να αποκαλύψει τα στοιχεία που χρησιμοποίησε για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και της ζημίας τους.

(¹) ΕΕ 2020, L 65, σ. 9.

(²) ΕΕ 2016, L 176, σ. 21.

Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2020 — CWS Powder Coatings κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-279/20)

(2020/C 222/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CWS Powder Coatings GmbH (Düren, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. van der Hout, C. Wagner και V. Lemonnier, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2020/217 της Επιτροπής (¹), κατά το μέρος που αφορά την ταξινόμηση και την επισήμανση του διοξειδίου του τιτανίου, και
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 53γ του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (²), καθόσον εξέδωσε νομική πράξη για διαφορετικά ρυθμιστικά αντικείμενα.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η ταξινόμηση του διοξειδίου του τιτανίου που πραγματοποιήθηκε με τον προσβαλλόμενο κανονισμό είναι αντίθετη προς τις προϋποθέσεις ταξινόμησης τις οποίες προβλέπουν το άρθρο 53α, το άρθρο 37, παράγραφος 5, και το άρθρο 3, παράγραφο 1, σε συνδυασμό με το σημείο 3.6.2.2 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η τροποποίηση του παραρτήματος II του κανονισμού 1272/2008 όσον αφορά υγρά μείγματα με συστατικά περιέχοντα σωματίδια διοξειδίου του τιτανίου δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 53, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 53α του κανονισμού αυτού.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η τροποποίηση του παραρτήματος II του κανονισμού 1272/2008 όσον αφορά στερεά μείγματα με συστατικά περιέχοντα σωματίδια διοξειδίου του τιτανίου δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 53, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 53α του κανονισμού αυτού.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να διενεργήσει εκτίμηση επιπτώσεων πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.
6. Με τον έκτο λόγο υποστηρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, λόγω του ότι η ταξινόμηση ορισμένων σωματιδίων διοξειδίου του τιτανίου και η επιβολή υποχρεώσεων προς επισήμανση δεν είναι πρόσφορες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (προστασία της υγείας) και λόγω της υπάρξεως άλλων, ηπιότερων μέσων.

7. Με τον έβδομο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
8. Με τον όγδοο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή, με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων που της έχουν ανατεθεί.
9. Με τον ένατο λόγο υποστηρίζεται ότι, στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεχθεί ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, δύναται η ίδια να καθορίζει τις προϋποθέσεις ταξινόμησης ή το αντικείμενο της ταξινόμησης ή ότι δεν διέθετε κανένα περιθώριο για διενέργεια εκτιμήσεως επιπτώσεων ή για εφαρμογή σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας, το άρθρο 37, παράγραφος 5, το άρθρο 53, παράγραφος 1, και το άρθρο 53α του κανονισμού 1272/2008 αντιβαίνουν στο άρθρο 290, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ. Στην περίπτωση αυτή, θα ήταν αντίθετο προς το άρθρο 290 ΣΛΕΕ να ληφθεί υπόψη η βασική πράξη (ήτοι ο κανονισμός 1272/2008) στη θέση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2020/217 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, και για τη διόρθωση του εν λόγω κανονισμού (ΕΕ 2020, L 44, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1), ο οποίος τροποποιήθηκε εσχάτως με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1243 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την προσαρμογή διαφόρων νομικών πράξεων οι οποίες προβλέπουν τη χρήση της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο στα άρθρα 290 και 291 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2019, L 198, σ. 241).

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2020 — Klaus Berthold κατά EUIPO — Thomann (HB Harley Benton)

(Υπόθεση T-284/20)

(2020/C 222/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG (Thalhausen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E. Strauß, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Thomann GmbH (Burgebrach, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εικονιστικού σήματος HB Harley Benton — Υπ' αριθ. 1 380 752 αίτηση διεθνούς καταχώρισεως με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 1359/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κάνει δεκτή την ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 1 380 752 αιτήσεως διεθνούς καταχώρισεως με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση για προϊόντα της κλάσεως 25,
- να διατάξει το EUIPO να απορρίψει την υπ' αριθ. 1 380 752 αίτηση διεθνούς καταχώρισεως με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση για προϊόντα της κλάσεως 25,

- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας ένδικης διαδικασίας και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2020 — MCM Products κατά EUIPO — The Nomad Company (NOMAD)

(Υπόθεση T-285/20)

(2020/C 222/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MCM Products AG (Ζυρίχη, Ελβετία) (Εκπρόσωπος: S. Eichhammer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: The Nomad Company BV (Zevenaar, Κάτω Χώρες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NOMAD — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 1 742 089

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 854/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση κατά το μέτρο που αφορά τα καταχωρισμένα στην κλάση 18 προϊόντα·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2020 — Capella κατά EUIPO — Cobi.bike (GOBI)

(Υπόθεση T-286/20)

(2020/C 222/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Capella EOOD (Σόφια, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: R. Klenke, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cobi.bike GmbH (Frankfurt am Main, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα την καταχώριση του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GOBI — Υπ' αριθ. 17 168 089 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Φεβρουαρίου 2020 στην υπόθεση R 1685/2019-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2020 — Eggy Food κατά EUIPO (EGGY FOOD)

(Υπόθεση T-287/20)

(2020/C 222/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Eberhardt και R. Böhm, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης EGGY FOOD — Υπ' αριθ. 1 795 2953 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 1316/2019-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να διατάξει τη δημοσίευση της υπ' αριθ. 1 795 2953 αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2020 — Brillux και Daw κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-288/20)

(2020/C 222/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Γερμανία) και Daw SE (Ober-Ramstadt, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. van der Hout, C. Wagner και V. Lemonnier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2020/217 της Επιτροπής⁽¹⁾, κατά το μέρος που αφορά την ταξινόμηση και την επισήμανση του διοξειδίου του τιτανίου, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή ομοιάζουν προς εκείνους που έχουν προβληθεί στην υπόθεση T-279/20, CWS Powder Coatings κατά Επιτροπής.

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2020/217 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, και για τη διόρθωση του εν λόγω κανονισμού (ΕΕ 2020, L 44, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2020 — Ceramica Flaminia κατά EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)**(Υπόθεση T-290/20)**

(2020/C 222/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Improda και R. Arista, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Ceramica Cielo SpA (Fabrica di Roma, Ιταλία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Δικαιούχος του επίδικου σήματος:* Προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου*Επίδικο σήμα:* Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης goclean — αριθ. 13 270 046 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 991/2018-2**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει και να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

και, ως εκ τούτου,

— να αναγνωρίσει το κύρος του αριθ. 13 270 046 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων της κλάσεως 11·

— να καταδικάσει, από κοινού ή χωριστά, το EUIPO και την Ceramica Cielo SpA στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα Ceramica Flaminia SpA στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στο πλαίσιο των προγενέστερων διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και του τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Ερμηνεία του διακριτικού χαρακτήρα κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Αβάσιμος χαρακτηρισμός του σήματος ως διαφημιστικού συνθήματος·

— Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 59 του ίδιου κανονισμού·

— Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 3, και του άρθρου 59, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2020 — Yanukovych κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-291/20)

(2020/C 222/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Viktor Fedorovych Yanukovych (Ροστόφ επί του Ντον, Ρωσία) (εκπρόσωπος: M. Anderson, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/373 του Συμβουλίου (1), καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/370 του Συμβουλίου (2), καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσφεύγων δεν πληρούσε τα απαιτούμενα κριτήρια για να καταχωρισθεί το όνομά του κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλείονες περιπτώσεις σε πλάνη εκτιμήσεως επιβάλλοντας τα επίμαχα μέτρα στην περίπτωση του προσφεύγοντος. Το Συμβούλιο δεν διακρίβωσε ότι η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στηριζόταν σε αρκούντως βάσιμα στοιχεία ούτε ότι οι αποφάσεις των ουκρανικών αρχών, στις οποίες στηρίχθηκε, είχαν εκδοθεί τηρουμένων των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν μνημόνευσε τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος. Το Συμβούλιο παρέλειψε επίσης να προσδιορίσει τους λόγους για τους οποίους εκτιμά ότι οι αποφάσεις των ουκρανικών αρχών, στις οποίες στηρίχθηκε, εκδόθηκαν τηρουμένων των δικαιωμάτων άμυνας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος και/ή στέρηση του δικαιώματός του αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Το Συμβούλιο παρέλειψε να επικοινωνήσει με τον προσφεύγοντα πριν από την εκ νέου καταχώριση του ονόματός του στον κατάλογο, δεν του κοινοποίησε όλο το υλικό στο οποίο στηρίξε τις πράξεις που εξέδωσε και δεν του παρέσχε προσήκουσα και δίκαιη δυνατότητα διορθώσεως σφαλμάτων ή προσκομίσεως στοιχείων. Σε κανένα στάδιο της διαδικασίας δεν κοινοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα σοβαρά, αξιόπιστα ή συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία δυνάμενα να δικαιολογήσουν την επιβολή περιοριστικών μέτρων, ενώ δεν υφίσταται καμία ένδειξη περί του ότι το Συμβούλιο έλαβε προσηκόντως υπόψη τις παρατηρήσεις του προσφεύγοντος πριν από την έκδοση της αποφάσεώς του.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν διέθετε προσήκουσα νομική βάση για την έκδοση της όγδοης τροποποιητικής πράξεως.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του Συμβουλίου.

7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον τα περιοριστικά μέτρα θίγουν κατά τρόπο αδικαιολόγητο και στερούμενο αναλογικότητας τα δικαιώματα αυτά επειδή, μεταξύ άλλων: (i) ουδόλως προκύπτει ότι τα κεφάλαια τα οποία προβάλλεται ότι υπεξείρεσε ο προσφεύγων θεωρούνται ότι μεταφέρθηκαν εκτός ουκρανικής επικράτειας· (ii) δεν είναι ούτε αναγκαίο ούτε προσηκόν να δεσμευθεί το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του προσφεύγοντος, καθόσον οι ουκρανικές αρχές έχουν επί του παρόντος υπολογίσει το ύψος των προβαλλομένων ζημιών στο πλαίσιο των εκκρεμοσών ποινικών υποθέσεων κατά του προσφεύγοντος.

(¹) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/373 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2020, L 71, σ. 10).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2020/370 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2020, L 71, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2020 — Yanukovych κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-292/20)

(2020/C 222/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Αγία Πετρούπολη, Ρωσία) (εκπρόσωπος: M. Anderson, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/373 του Συμβουλίου (¹), καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/370 του Συμβουλίου (²), καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσφεύγων δεν πληρούσε τα απαιτούμενα κριτήρια για να καταχωρισθεί το όνομά του κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλείονες περιπτώσεις σε πλάνη εκτιμήσεως επιβάλλοντας τα επίμαχα μέτρα στην περίπτωση του προσφεύγοντος. Το Συμβούλιο δεν διακρίβωσε ότι η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στηριζόταν σε αρκούντως βάσιμα στοιχεία ούτε ότι οι αποφάσεις των ουκρανικών αρχών, στις οποίες στηρίχθηκε, είχαν εκδοθεί τηρουμένων των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν μνημόνευσε τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος. Το Συμβούλιο παρέλειψε επίσης να προσδιορίσει τους λόγους για τους οποίους εκτιμά ότι οι αποφάσεις των ουκρανικών αρχών, στις οποίες στηρίχθηκε, εκδόθηκαν τηρουμένων των δικαιωμάτων άμυνας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος και/ή στέρηση του δικαιώματός του αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Το Συμβούλιο παρέλειψε να επικοινωνήσει με τον προσφεύγοντα πριν από την εκ νέου καταχώριση του ονόματός του στον κατάλογο, δεν του κοινοποίησε όλο το υλικό στο οποίο στηρίξε τις πράξεις που εξέδωσε και δεν του παρέσχε προσηκόντα και δίκαιη δυνατότητα διορθώσεως σφαλμάτων ή προσκομίσεως στοιχείων. Σε κανένα στάδιο της διαδικασίας δεν κοινοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα σοβαρά, αξιόπιστα ή συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία δυνάμενα να δικαιολογήσουν την επιβολή περιοριστικών μέτρων, ενώ δεν υφίσταται καμία ένδειξη περί του ότι το Συμβούλιο έλαβε προσηκόντως υπόψη τις παρατηρήσεις του προσφεύγοντος πριν από την έκδοση της αποφάσεώς του.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν διέθετε προσηκούμενη νομική βάση για την έκδοση της όγδοης τροποποιητικής πράξεως.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του Συμβουλίου.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον τα περιοριστικά μέτρα θίγουν κατά τρόπο αδικαιολόγητο και στερούμενο αναλογικότητας τα δικαιώματα αυτά επειδή, μεταξύ άλλων: (i) ουδόλως προκύπτει ότι τα κεφάλαια τα οποία προβάλλεται ότι υπεξείρεσε ο προσφεύγων θεωρούνται ότι μεταφέρθηκαν εκτός ουκρανικής επικράτειας· (ii) δεν είναι ούτε αναγκαίο ούτε προσηκόν να δεσμευθεί το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του προσφεύγοντος, καθόσον οι ουκρανικές αρχές έχουν επί του παρόντος υπολογίσει το ύψος των προβαλλομένων ζημιών στο πλαίσιο των εκκρεμουσών ποινικών υποθέσεων κατά του προσφεύγοντος.

- (¹) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/373 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2020, L 71, σ. 10).
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2020/370 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2020, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2020, L 71, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2020 — Ruiz-Ruiz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-293/20)

(2020/C 222/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Μαΐου 2019 με την οποία η προσφεύγουσα αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό EPSO/AD/371/19 λόγω έλλειψης επαγγελματικής πείρας·
- να ακυρώσει την απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα επανεξέτασης του αποκλεισμού από τον διαγωνισμό EPSO/AD/371/19·
- να ακυρώσει την απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2020 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική προσφυγή που ασκήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτίμησης και παράβαση της προκήρυξης του διαγωνισμού.
 - Συναφώς, υποστηρίζεται ότι, παρά τα δύο εσωτερικά μέσα έννομης προστασίας που ασκήθηκαν (αίτημα επανεξέτασης ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής και διοικητική προσφυγή σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2), δεν είναι ακόμη σαφές ποια συγκεκριμένη προϋπόθεση δεν πληρούται όσον αφορά την επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ισότητας.
 - Συναφώς, υποστηρίζεται ότι η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού υποχρεούται να φροντίζει να διατυπώνει τις εκτιμήσεις της επί όλων των εξεταζόμενων υποψηφίων υπό συνθήκες ισότητας και αντικειμενικότητας και τα κριτήρια βαθμολόγησης πρέπει να είναι ενιαία και να εφαρμόζονται με λογική συνοχή για όλους τους υποψηφίους. Η εξεταστική επιτροπή ωστόσο, παρεκκλίνοντας από την προκήρυξη, δεν εξασφάλισε την αντικειμενικότητα και την αμεροληψία της εκτίμησης των συγκεκριμένων προϋποθέσεων, η οποία πραγματοποιήθηκε εκτός των ορίων του *lex specialis* του διαγωνισμού.
 3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και παραβίαση της συναφούς με την υποχρέωση αυτή αρχής της ισότητας των μερών της διαδικασίας (άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων).
 - Συναφώς, υποστηρίζεται ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού αιτιολόγησε με υπερβολικά συνοπτικό τρόπο την προβαλλόμενη απόφαση με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας για επανεξέταση. Συγκεκριμένα, εκτός από τις γενικής φύσεως δηλώσεις και τους ισχυρισμούς περί καθορισμού κριτηρίων επιλογής χωρίς να διευκρινίζεται το περιεχόμενό τους, δεν δόθηκε καμία συγκεκριμένη εξήγηση που να παρέχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους ελήφθη η απόφαση που την αφορά. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, είναι δυνατόν να συναχθεί ότι, στην πραγματικότητα, δεν έγινε επανεξέταση, πράγμα το οποίο συνεπάγεται την προσβολή του δικαιώματος άμυνας της προσφεύγουσας και την παράβαση της ίδιας της προκήρυξης, η οποία προέβλεπε την επανεξέταση ως μέσο προστασίας του υποψηφίου.
 - Στερείται επίσης οποιαδήποτε αιτιολογία η απόφαση της ΑΔΑ της 20ής Σεπτεμβρίου 2019, στην οποία, για μια ακόμη φορά, δεν εξηγούνται τα μεταγενέστερα κριτήρια που καθόρισε η εξεταστική επιτροπή προς συμπλήρωση της προκήρυξης ούτε γίνεται αναφορά στη συγκεκριμένη επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας, τούτο δε παρά τη λεπτομερή περιγραφή που περιέχεται στην αίτηση υποψηφιότητας. Επιπλέον, η ΑΔΑ δεν στηρίχθηκε σε πλήρες πραγματικό και νομικό πλαίσιο, δεδομένου ότι έλαβε υπόψη μόνον την αρχική απόφαση της 23ης Μαΐου 2019, παραλείποντας οποιαδήποτε ανάλυση και εκτίμηση της επανεξέτασης.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)



Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL